

**“κι αν είν’ ο λάκος σου
πολύ βαθύς
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς”**

Ανεργία

Τρομοκόροι

Λαϊστήρα

Φόροι

Ρουφιανοκάρυερες

Καταστολή

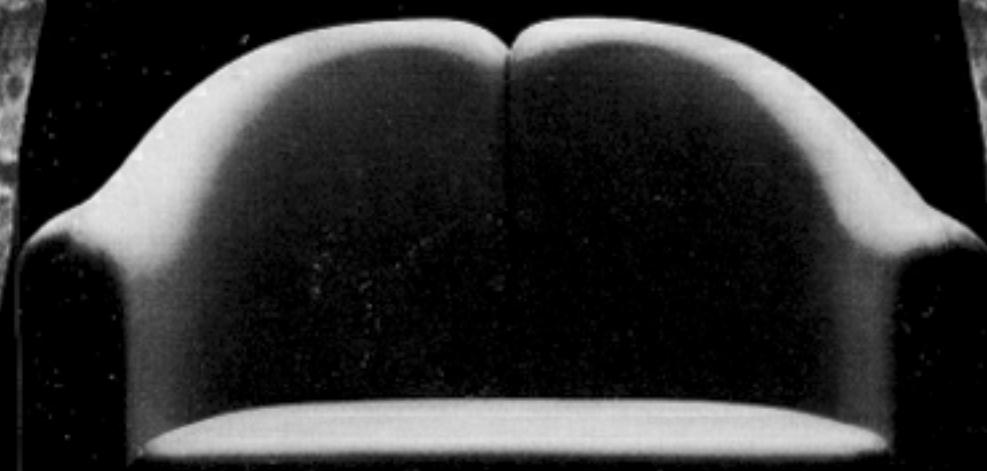
Ακρίβεια

Κατατίξεις

Εκτακτη
στρατοδικεία

Αποδιόρεισης

Λευκά κελτά

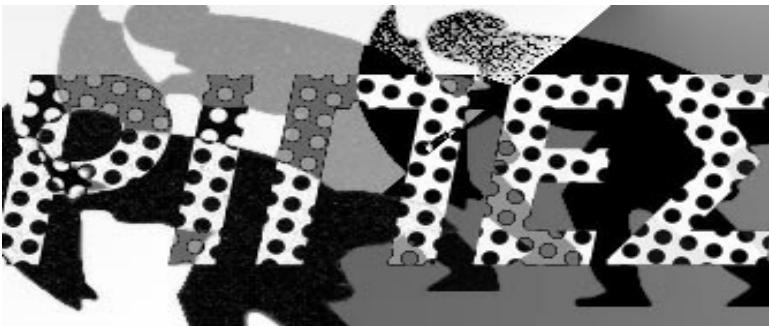

KDNTPA

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

27/11/1942: Γέννηση Jimi Hendrix 27/11/1925: Ο Πάγκαλος εκτελεί δι' απαγχονισμού, παρουσία πλήθους κόσμου, τους καταχραστές του δημοσίου Δρακάκο και Ζαχειρόπουλο 27/11/1617: Πρώτη μονοδρόμηση στον κόσμο (Ανδρίνο) 27/11/1919: Συνθήκη Νεϊγί-αποκλεισμός Βουλγαρίας από Αγιάσο 28/11/1757: Γέννηση Ουίλιαμ Μπλέικ 28/11/1919: Πρώτη γυναίκα βουλευτής (λαϊδή Αστορ) 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ Λαφάργκ και της γυναίκας του Λάουρα (κόρης του Μαρξ) 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1905: Ιδρυση Σιν Φένι 28/11/1912: Η Αλβανία κτίρυσσε την ανεξαρτησία της από την Τουρκία 28/11/1998: Απόπειρα της 17Ν κατά του Βαρδή Βαρδινογιάννη 28/11/1994: Δημοψήφισμα Νορβηγίας - Οχι στην είσοδο στην ΕΕ 28/11/1974: Τελευταία επί σκρηνής εμφάνιση του John Lennon (συμμετοχή σε συναυλία του Elton John) 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1947: Ο ΟΗΕ ψηφίζει τη διάρεση της Παλαιστίνης σε εβραϊκή και αραβική ζώνη-τέλος βρετανικής κυριαρχίας 29/11/1909: Αποβολή Μαξίμ Γκόρκι από το ΚΚΣΕ λόγω "αστικού ηδονισμού" 29/11/1918: Η Σερβία προσάρτεται το Μαυροβούνιο 29/11/1924: Θάνατος Τζιάκομο Πουτσίνι 29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν την επίστα εκδήλωση (13 νεκροί-50 τραυματίες) 29/11/1900: Θάνατος Oscar Wilde 29/11/1908: Ιδρυση Ηροκλή Θεσσαλονίκης 29/11/2001: Θάνατος George Harrison (Beatles) 30/11: Ημέρα κατά της κατανάλωσης 30/11/1935: Θάνατος Φερνάντο Πεσόσα 1/12: Ημέρα κατά του aids - Ημέρα φυλακισμένων για την ειρήνη 1/12/1899: Πρώτη κυβέρνηση εργαστικών στον κόσμο (Αυστραλία) 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάφα για τη δολοφονία Θεοφανόπουλου 1/12/1982: Πρώτη εμφύτευση τεχνητής καρδιάς 1/12/1918: Ιδρυση Ρουμανίας 1/12/1893: Ο Χαριλαος Τρικούπης ανακοινώνει στη βουλή "δυστυχώς επτωχεύσαμε" 1/12/1900: Η Νικαράγουα πουλάει τα δικαιώματα της διώρυγας Ποναφά στις ΗΠΑ αντί 55 εκατομμυρίων δολαρίων 1/12/1906: Το πρώτο σινεμά στον κόσμο ανοίγει στο Παρίσι 2/12/1923: Γέννηση Μαρίας Κάλλας (Νέα Υόρκη) 2/12/1822: Ο Μέτερνιχ αποκτήρυσσε την ελληνική επανάσταση 2/12/1922: Γέννηση Ισιώβου Καμπανέλλη 2/12/1980: Θάνατος Ρόζας Εσκενάζου (82 χρ) 2/12/1885: Γέννηση Νίκο Καζαντζάκη (Ηράκλειο) 2/12/1971: Οι εμπρηδες του Κόλπου κυρήσουν την ανεξαρτησία τους από την Μεγάλη Βρετανία και δημιουργούν τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα 2/12/1992: Σύλληψη του καταζητούμενου από το 1985 Γιώργου Μπαλάφα ως μέλους της οργάνωσης "Αντικρατική Πάλλη" 3/12: Ημέρα απόμων με ειδικές ανάγκες 3/12/1905: Σύλληψη Τρότσκι - εξορία στη Σιβηρία 3/12/1944: Δεκεμβριανά (28 νεκροί-100 τραυματίες) 3/12/1930: Γέννηση Ζαν Λικ Γκοντάρ 3/12/1911: Γέννηση Νίνο Ρότα 3/12/1936: Αγριες συμπλοκές μεταξύ CNT και ΚΚ Ισπανίας στη Μαδρίτη.

● Στη μαρτυρική Φαλούτζα καρφωμένη σταδιερά η σκέψη μας ●●● Γι' αυτήν οι χτύποι της καρδιάς μας ●●● Για τους ηρωικούς νεκρούς ●●● Για τους σφαγιασμένες άμαχους ●●● Γι' αυτούς που συνεχίζουν να αγωνίζονται με το όπλο στο χέρι ●●● Βγάζοντας κοροϊδευτικά τη γλώσσα στην υπερδύναμη ●●● Σαρώνοντας δεωρίες ηποπάθειας και υποταγής ●●● Τσακίζοντας ειρηνικούς δρόμους και «εκδημοκρατισμούς» ●●● Ο τροχός της ιστορίας εξακολουθεί να γυρίζει, σε πείσμα των διάφορων Φουκουγιάμα ●●● Κινητήριος μοχλός του εξακολουθεί να είναι η βία ●●● Και καύσιμη ύλη το αίμα εκείνων που αγωνίζονται για την ελευθερία ●●● Οι Αμερικανοί δεν πρόκειται να νικήσουν στο Ιράκ ●●● Οπως δεν νίκησαν στο Βιετνάμ ●●● Νικούν μόνο εκεί που δεν υπάρχει αντίσταση ●●● Οπως στη Σερβία για παράδειγμα ●●● Καμιά στρατιωτική μηχανή δεν μπορεί να νι-

κήσει ένα λαό αποφασισμένο να αντισταθεί ●●● Θα χύσει το αίμα του, αλλά η τελευταία ρανίδα δα μείνει ●●● Κι απ' αυτή την τελευταία ρανίδα δα γεννιούνται νέα ποτάμια αίματος ●●● Δείτε πόσα χρόνια ματώνει η Παλαιστίνη ●●● Η αντίσταση, όμως, είναι πάντα εκεί, παρούσα ●●● Μεγαλειώδης, ηρωική, ακαταμάχητη ●●● Η δική μας αλληλεγγύη δεν είναι αυτή που πρέπει να είναι, φιλανθρωπία ●●● Είναι, πρέπει να είναι αγώνας, κοινός αγώνας ●●● Γι' αυτό και εμείς τουλάχιστον ντρεπόμαστε για την αδράνεια και την αδυναμία ●●● Και

το στοιχειώδες ●●● Κι όμως, ένα κοινό νήμα συνδέει το «εκεί» με το «εδώ» ●●● Είναι το παγκόσμιο σύστημα του καπιταλισμού ●●● Ιδιος είναι ο εχθρός στη Βαγδάτη και στην Αδήνα ●●● Στο Πεκίνο και στη Ρέικιαβικ ●●● Στο Σαντιάγο και στη Μόσχα ●●● Γι' αυτό και η αλληλεγγύη δεν είναι, δεν πρέπει να είναι, φιλανθρωπία ●●● Είναι, πρέπει να είναι αγώνας, κοινός αγώνας ●●● Γι' αυτό και εμείς τουλάχιστον ντρεπόμαστε για την αδράνεια και την αδυναμία ●●● Και Ως το άλλο Σάββατο, γεια σας και να σκέφτεστε την αλληλεγγύη ●●●

◆ Θέλεις ασφάλεια; Τότε όχι μόνο πρέπει να συνηθίσεις να αισθάνεσαι την ανάστα του μπάτσου στο σβέρκο σου, αλλά και να ανέχεσαι τον εξευτελισμό των ελέγχων και των προσαγωγών. Πρέπει να αποδεχτείς ότι είσαι υπόπτος και θα έχεις την αντιμετώπιση του υπόπτου, μέχρι να αποδειχτεί ότι δεν έχεις κάνει τίποτα. Αυτή είναι η νέα αστυνομική λογική, που εφαρμόστηκε με το πρόσχημα της Ολυμπιάδας, αλλά θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται, όπως ανακοινώθηκε. Τα πρώτα αποτελέσματα του νέου συστήματος, που εφαρμόστηκε από τον περιστασμένο Μάρη, δείχνουν καθαρά τους στόχους του. Τα πεζά μπατοπερίπολα έλεγχαν 8.506 άτομα, έκαναν 1.057 προσαγωγές και 11 συλλήψεις. Δηλαδή, εξευτελίσαν τόσες χιλιάδες ανθρώπους, για να βρουν 11 παραβάτες, που σγουρά θα χρώσταγαν τίποτα χρέη. Οι ασφαλίτες έλεγχαν 2.147 άτομα, προσήγαγαν 299 και συνέλαβαν 185, εκ των οποίων 76 για παραβίαση της νομοθεσίας περί εκδί-

δόμενων προσώπων και 69 της νομοθεσίας περί ναρκωτικών. Στάνταρ πράγματα δηλαδή: τοξικοεξαρτημένοι και «πεταλούδιτσες». Η μόνιμη «πεταλούδια» των αστυνομικών τμημάτων. Τί έμεινε, λοιπόν, στο τέλος; Η γιγάντωση της αστυνόμευσης και μόνο.

◆ Υποτίθεται πως η κυβέρνηση έλυσε τα προβλήματα των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών προ δεκαμέρου. Πάσσο τα έλυσε φαίνεται από τον ξεσηκωμό που επικρατεί σε όλο το Αιγαίο. Όλα τα νησιά είναι στο πόδι με τα ίδια αιτήματα. Λέτε όλοι αυτοί να είναι «υποκινούμενοι», Επί ΠΑΣΟΚ κάτι τέτοια ακούγαμε. Επί της νομοθεσίας περί εκδί-

μένες» και με τη φοροαπαλλαγή του Μαικήνα του 'ρχεται τούμπα η διοικήσιμη. Χώρια που μ' αυτή τη μέθοδο μπορεί να ξεπλύσει και χρήμα. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση... νοικοκυρεύει.

◆ Ανοιξε δρόμους ο γίγαντας Κίμων (Κουλούρης) εκστρατείας στην επίτευξη της ανεξαρτησίας της Αιγαίου. Η πρώτη στάση της Επιτειολοπο Εβδομάδας ήταν στην Κούρτοβικ («Νέα») στην Ελλάδα οι προγραφές και τα στόχα της. Το αντίθετο θα συμβεί: Με μητέρα-πατρίδα (την φευδόνυμη «Μακεδονία») και ανοιχτορισμένη τη «μειονότητα των Ελλήδων Μακεδόνων», οι Ελληνες θα τρομοκρατούνται από ποικιλώνυμες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και Οργανισμούς.

Γιάννης Τριάντης

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

τεύοντας στις λαϊκές και στήνοντας πόλεμο με αγγούρια και κολοκυθάκια. Ξέρετε τί κάνουν οι σημερινοί; Στήνουν ένα τραπεζάκι στη λαϊκή, βάζουν πάνω μια ζυγαριά και μια ταμπλέ που γράφει: «Υπ. Ανάπτυξης Γ.Γ. Εμπορίου Δ/νση Μετρολογίας: Ελέγχω και κερδίζω». Πάρε λοιπόν ο καταναλωτής, ζυγίζει το προϊόν που μόλις αγόρασε από το μανάβη και βλέπει αν ήταν καλό στο ζύγι! Αμ δεν πάσχει από το ζύγι ο καταναλωτής, από την ακρίβεια πάσχει και από τη λιτότητα στους μισθούς. Την κυβέρνηση, όμως, δεν την ενδιαφέρει η τιθάσευση της ακρίβειας, ολλά να φαίνεται ότι κάπι κάνει.

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το αναπτυξιακό νομοσχέδιο παρουσιάσαν χθες ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογασκούρης, Δ. Σιούφας και άλλοι υπουργοί αποδειμένει πλήρως την απασχόληση από την επιδότηση των επενδύσεων. Καταργείται η υποχρέωση δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας. Ιδιαίτερα θετικές κρίνονται οι ρυθμίσεις που καταργούν την διάκριση μεταξύ παλαιών και νέων επιχειρήσεων ως προς την πρόσβαση τους στις διάφορες μορφές ενίσχυσης (...) ικανοποιεί πλήρως την εργασία της ανάπτυξης, της ανάπτυξης της βιομηχανίας για αποσύνδεση των ενισχύσεων από την απασχόληση, της απολύτειας!

Αυγή

Στοιχείο καινοτομίας του νέου αναπτυξιακού νόμου αποτελεί η

ενίσχυση για πρώτη φορά επενδύσεων του εμπορικού τομέα και η επιδότηση του μισθολογικού κόστους των νέων θέσεων εργασίας. Ιδιαίτερως θετικές κρίνονται οι ρυθμίσεις που καταργούν την διάκριση μεταξύ παλαιών και νέων επιχειρήσεων ως προς την πρόσβαση τους στις δι

■ Οροιχωρίς αντίκρισμα

ΠΕΝΤΕ όρους θα θέσει η κυβέρνηση της Κύπρου στο συμβούλιο κορυφής της ΕΕ στις 17 Δεκεμβρίου, για να δώσει την έγκρισή της για την πρόσδοτο των τουρκοκοινοτικών σχέσεων. Οι δροι, όπως τους περιέγραψε ο ΥΠΕΞ Γ. Ιακώβου, είναι οι εξής:

1. Να αναγνωρίσει η Τουρκία την Κυπριακή Δημοκρατία.

2. Να σταματήσουν τα τουρκικά βέτο για την ένταξη της Κύπρου σε διεθνείς οργανισμούς.

3. Να ρυθμιστεί το θέμα των εποικών.

4. Να προστατευθούν οι περιουσίες των Ελληνοκυπρίων στα κατεχόμενα.

5. Να αποχωρήσουν τα τουρκικά στρατεύματα από το νησί.

Εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι πέντε όροι μπαίνουν μπαίς και κερδίζει μόνο ο πρώτος (άντε και ο δεύτερος). Γιατί η Τουρκία δεν είναι διατεθειμένη να αλλάξει την πολιτική της στο Κυπριακό, ειδικά τώρα που είναι «καβάλα στ' άλογο», δεδομένου ότι ο Ερντογάν στήριξε το σχέδιο Ανάν και οι τουρκοκύπριοι το ψήφισαν στο δημοψήφισμα, εν αντιθέσει με τους Ελληνοκυπρίους που το καταψήφισαν και τον Παπαδόπουλο που το σαμποτάρισε.

Και το βέτο; Ο Ιακώβου εξέφρασε την άποψη ότι το ενδεχόμενο άσκησης βέτο κρίνεται ως πολύ δύσκολο, επειδή δεν υπάρχει άλλο προηγούμενο. Οταν μια τέτοια τοποθέτηση γίνεται δημόσια, μπορούμε να καταλάβουμε ότι η απόφαση για μη άσκηση βέτο είναι ήδη ειλιμενη. Άλλωστε, σε περίπτωση βέτο η Κύπρος θα βρεθεί σε πλήρη διάσταση και με την Ελλάδα η οποία έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν θα θέσει κανένα εμπόδιο στην ευρωευρωσιακή προοπτική της Τουρκίας.

Τί μένει τότε; Μένει το ολονύχτιο παζάρι στους διαδρόμους της προεδρίας, εκεί που οι μεγάλες δυνάμεις θα κάνουν τα δικά τους παζάρια με την Τουρκία (δεν είναι ενιαία ή άποψή τους). Η προσπάθεια της Κυπριακής αντιπροσωπείας θα είναι να περάσουν στο κείμενο των συμπερασμάτων της προεδρίας κάποιες διατυπώσεις που θα καλούν την Τουρκία να ανταποκριθεί σε κάποια καθήκοντα εν σχέσει με την Κυπριακή Δημοκρατία. Ομως, σαν αντιστάθμισμα μπορεί να έρθουν διατυπώσεις που θα θεωρούν και την Κυπριακή Δημοκρατία υπεύθυνη για τη μη προώθηση του σχεδίου Ανάν και θα δίνουν δικαιώματα πίεσης στην τουρκική πλευρά.

■ Ετοιμάζουν αγορά 60 νέων πολεμικών αεροπλάνων

Για όπλα πάντα υπάρχουν λεφτά!

Στην προεκλογική περίοδο του περασμένου Φεβρουαρίου ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έκαναν διαγνωστικό για το ποιος θα μειώσει περισσότερο τις πολεμικές δαπάνες. Κάθε φορά που έμπαινε το ερώτημα με ποιο τρόπο θα χρηματοδοτούσαν αυτά που αφειδώς υπόσχονταν, η απάντηση ήταν στερεότυπη: μέσω της μείωσης των στρατιωτικών δαπανών. Μάλιστα, για να γίνεται πιστευτός ο ισχυρισμός τους, έκαναν ολόκληρες αναλύσεις για τη βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, που θα οδηγήσει σε αποκλιμάκωση των τεράστιων στρατιωτικών δαπανών. Μπορούμε να θυμηθούμε και το επεισόδιο που έγινε κατά την εμφάνιση του Καραμανλή στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης,

όπου είπε πως έχει κάνει συμφωνία με τον Ερντογάν για αμοιβαία μείωση των εξοπλισμών, που στο τέλος κατελήξει ότι απλά έχουν κάνει κάποια κουβέντα.

Πώς συμβιβάζεται, λοιπόν, όλη αυτή η προπογάνδα με την απόφαση για μια καινούργια «αγορά του αιώνα»; Πληροφορίες στον Τύπο κάνουν λόγο για αγορά 60 πολεμικών αεροσκαφών νέας γενιάς, κόστους μεταξύ 6 και 8 δισ. ευρώ. Οι ίδιες πληροφορίες αναφέρουν ότι η κυβέρνηση Καραμανλή δεν δεσμεύεται από την πολιτική ορισμένων κρίσιμων θεμάτων της εξωτερικής πολιτικής. Τα πρώτα αεροπλάνα θα αρχίσουν να παραδίδονται τέλη 2008 με αρχές 2009.

Ιταλία και Ισπανία, αλλά θα διαπραγματευτεί με όλους τους «παίχτες» της διεθνούς αγοράς. Δηλαδή, με τους Αμερικανούς, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Αναφέρεται, μάλιστα, ότι η διεύρυνση του μετώπου της αγοράς έχει να κάνει με την προώθηση ορισμένων κρίσιμων πολιτικών παραγωγής όπλων πρέπει να πουλάνε την πραμάτεια τους.

Νομίζουμε ότι δεν χρειάζεται να συζητήσουμε και πολύ για το ότι αυτή η προμήθεια επιβάλλεται από το ΝΑΤΟ. Οταν και η προηγούμενη και η σημερινή κυβέρνηση έχουν πάψει να μιλούν για τον «εξ ανατολών κίνδυνο», όταν το ελληνικό κράτος ενισχύει την ευρωπαϊκή στρατηγική της Τουρκίας, ισχυρίζομενο ότι έτσι θα εξομαλυνθούν οι σχέσεις των δύο κρατών και θα φύγει ο βραχνάς των υπέρογκων πολεμικών δαπανών, τί

αποτελεσματικά θα είναι το ίδιο. Ο ελληνικός λαός θα κληθεί να πληρώσει το υπέρογκο κόστος μιας νέας πολεμικής προμήθειας, η οποία γίνεται για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ και επειδή τα εργοστάσια παραγωγής όπλων πρέπει να πουλάνε την πραμάτεια τους.

Νομίζουμε ότι δεν χρειάζεται να συζητήσουμε και πολύ για το ότι αυτή η προμήθεια επιβάλλεται από το ΝΑΤΟ. Οταν και η προηγούμενη και η σημερινή κυβέρνηση έχουν πάψει να μιλούν για τον «εξ ανατολών κίνδυνο», όταν το ελληνικό κράτος ενισχύει την ευρωπαϊκή στρατηγική της Τουρκίας, ισχυρίζομενο ότι έτσι θα εξομαλυνθούν οι σχέσεις των δύο κρατών και θα φύγει ο βραχνάς των υπέρογκων πολεμικών δαπανών, τί

νόμιμα έχουν τέτοιες αγορές, εκτός από την εξυπηρέτηση των σχεδίων του ΝΑΤΟ;

Επισήμως η κυβέρνηση δεν έχει επιβεβαιώσει τις πληροφορίες του Τύπου, όμως την περασμένη Δευτέρα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Θ. Ρουσόπουλος απέφυγε επίμονα να τις διαψεύσει, παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις που δέχτηκε. «Όταν και εάν πρόκειται να γίνει κάτι, θα ανακοινωθεί επισήμως», ήταν η τελευταία του απάντηση και διλογία των κατάλαβον ότι η απόφαση έχει ήδη ληφθεί. Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ειδική επιπροπή που έχει συστήσει ο Σπηλιώτης πουλός επεξεργάζεται τις νέες προδιαγραφές οι οποίες θα δοθούν για ενημέρωση και έγκριση από τον Καραμανλή.

■ Απορία ψάλτου βηξ

ΘΥΜΑΣΤΕ τον θύρυβο που είχε ξεσπάσει όταν ο νέος πρόεδρος της Κομισιόν Ζοζέ Μπαρόσιο έγινε αποσύρει τη σύνθεση από τις διαδικασίες ελέγχου του Ευρωκοινοβουλίου, μπροστά στον κίνδυνο να καταψηφιστεί, λόγω της αντίθεσης των μεγαλύτερων ομάδων του Ευρωκοινοβουλίου για συγκεκριμένα άτομα;

Θυμάστε τα πανηγυρικά άρθρα των διάφορων ευρωλάγγων, για τη νίκη της δημοκρατίας, για την ανάδυση μιας νέας δύναμης στη θεσμική λειτουργία της Ευρωενώσης, για τη δύναμη των λαών που εκφράστηκε μέσω της στάσης του Ευρωκοινοβουλίου κατά την πρόσφατη επικίνδυνη πρόσβαση στην Αλγερία. Ήταν σαν να του έλεγαν: «ή μας δουλεύεις ή είσαι εντελώς άσχετος». Με την κίνηση αυτή συστατικά θεωρούνται τον κυβερνητικό στόχο για το έπειτα ημερών.

Ο Αλγορίσκοφης πήγε στο Ecofin με ένα προσχέδιο προϋπολογισμού που ισχυρίζοταν ότι το έλλειμμα θα πέσει κατά 2,5% μέσα σε ένα χρόνο (περίπου υποδιπλασιαμός).

Οι ομόλογοι του στο Ecofin

χαμογέλασαν και του είπαν «πάρε δύο χρόνια». Ήταν σαν να του έλεγαν: «ή μας δουλεύεις ή είσαι εντελώς άσχετος». Με την κίνηση αυτή συστατικά θεωρούνται τον κυβερνητικό στόχο για το έπειτα ημερών.

Ο Δημητρακόπουλος τώρα τον παίρνει στο Φιλό, δηλώνοντας πως ούτε η Γερμανία δεν πέτυχε τέτοιο κατόρθωμα. Λέτε, όμως, να είναι τόσο άσχετος ο Αλγορίσκοφης; Εντάξει, ως αστός πολιτικός είναι μάπτα, αλλά ως τεχνοκράτης γνωρίζει τα στοιχειώδη. Η μόνη εξήγηση είναι πως πήγε στο Ecofin με τόσο φιλόδοξο (στην ουσία ανέφικτο) στόχο, επειδή δεν ήθελε να περάσει καμία εικόνα χαλάρωσης στον ελληνικό λαό. Εβαλαν ένα μάξιμου στόχο, εν γνώσει τους ότι δεν πιάνεται, για να ασκούν συνεχή πίεση και στη φορολογία και σε μισθούς-συντάξεις και στις κοινωνικές δαπάνες.

Σε ένα χρόνο από τώρα θα ακούσουμε την κυβέρνηση να μας λέει: «Σφιχτήκαμε, αλλά δεν πιάσαμε το στόχο». Ας σφιχτύμε περισσότερο μπαίς και φιλόδοξο χρόνο. Αυτή είναι η ουσία του ζητήματος, πέρα από τον σκοπούλιο που την ενέκρινε;

Πόσοι αλήθεια έχουν πάρει ειδηση ότι πλέον έχουμε νέα Κομισιόν, η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωκοινοβούλιο, αφού ο Μπαρόσιο έβγαλε τον γνωστό Ιταλό χριστιανοφασίστα και καναδιό άλλους που προκαλούσαν αντιδράσεις; Ελάχιστοι, διότι δεν έγινε κανένας δημοσιογραφικό θύρωβος. Επειδή εμείς δεν ανήκουμε σ' αυτούς τους ελάχιστους, ρωτάμε τους ευρωλάγγους: η νέα, ελαφρώς αλλοιωμένη Κομισιόν είναι διαφορετική από την προηγούμενη; Θα σταθεί στο πλευρό των λαών και θα πάει κόντρα στις ενώσεις των κεφαλαιοκρατών και τις κυβερνήσεις; Και το ευρωκοινοβούλιο που την ενέκρινε; Επομένη πια να εκφράζει τη...

■ Φαλούτζα

Η αυλαία έπεσε, ο πόλεμος συνεχίζεται

«Παρά τον αριθμό των απωλειών των ανταρτών, ο εχθρός δεν έχασε πλήρως τις δυνάμεις του, κάτι που σημαίνει ότι σύντομα οι αντάρτες μπορεί να επιστρέψουν στη Φαλούτζα πολύ πιο ενισχυμένοι. Είναι ακόμη σε θέση να εμποδίσουν αποτελεσματικά την ανάπτυξη ιρακινών δυνάμεων ασφαλείας και κατά συνέπεια η παρουσία των αμερικανικών στρατευμάτων μέσα στην πόλη μπορεί να κριθεί αναγκαία σχεδόν επ' αόριστον, κάτι που δυσχεραίνει την αντιμετώπιση των ανταρτών σε άλλες πόλεις».

(Απόρρητη έκθεση του αμερικανικού σώματος πεζοναυτών, New York Times, 18/11/04)

«Οι ομάδες των ανταρτών στη εμπόλεμη Φαλούτζα έχουν ελέγχει το 60% της ιρακινής πόλης περικυλώνοντας δεκάδες Αμερικανούς πεζοναύτες στην συνοικία Γκολάν, δήλωσαν την Κυριακή στο Ξινχουά αυτόπτες μάρτυρες που κατάφεραν να διαφύγουν από την πόλη. Οι κάτοικοι της Φαλούτζα είπαν ότι το νότιο τμήμα που εξακολουθεί να ελέγχεται από τις αντάρτικες ομάδες αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος της πόλης και ότι τα αμερικανικά στρατεύματα ελέγχουν μόνο το βορρά και ορισμένα μικρά τμήματα στα ανατολικά της πόλης». (Ξινχουά, 21/11/04)

Κατά τα άλλα, οι αμερικανικές δυνάμεις έχουν νικήσει στη μάχη της Φαλούτζα, την οποία για «άγνωστο» λόγο συνεχίζουν να βομβαρδίζουν και να εμποδίζουν οποιαδήποτε ανθρωπιστική βοήθεια να εισέλθει σ' αυτή. Είναι πραγματικά προκλητική η ένοχη σιωπή των περισσότερων ειδησεογραφικών πρακτορείων γύρω απ' τη μάχη της Φαλούτζα, δύο βδομάδες μετά το ξεκίνημά της. Τη στιγμή μάλιστα που οι συγκρύσεις συνεχίζονται κανονικά, οι αντάρτες βγάζουν ανακοινώσεις καλώντας τα ΜΜΕ να μπουν στην πόλη, ενώ οι απώλειες των κατακτητών αυξάνονται καθημερινά με τους νεκρούς να έχουν φτάσει ήδη τους 51 και τους τραυματίες τους 450, σύμφωνα πάντα με τα επίσημα στοιχεία που δημοσίευσε ο Independent την περασμένη Τετάρτη 24/11. Τραυματίες όχι ελαφρά χτυπημένους από σφαίρες, αλλά με σοβαρά χτυπήματα και ακρωτηριασμούς, όπως αποκάλυψαν Αμε-

ρικάνοι γιατροί στην Ουάσινγκτον Πύρη της περοσμένης Τετάρτης 24/11. Απώλειες που σήμουροι είναι υποεκτιμημένες αν σκεφτεί κανές ότι ένα Σινούκ μεταφέρει 50 με 60 στρατιώτες και οι αντάρτες έχουν ρίξει δύο από τότε που ζεκίνουν οι συγκρύσεις.

Οι ανταποκρίσεις των αραβικών πρακτορείων, που έχουν πληροφόρηση από τους αντάρτες, είναι πολύ πιο αναλυτικές. Μιλούν για συνεχείς επιχειρήσεις των ανταρτών μέσα στην πόλη, καταρρίψιες ελικοπτέρων, αρπαγές όπλων απ' τους Αμερικανούς και ανεφοδιασμό των μέσα από τους έξω. Οι αντάρτες φαίνεται να ελέγχουν το νότιο τμήμα της πόλης, ενώ σε τέσσερις συνοικίες καθώς και στην βιομηχανική ζώνη η αμερικανική παρουσία είναι ανύπαρκτη.

Σύμφωνα με το πρακτορείο Al-Basrah (21/11), το περοσμένο Σάββατο το απόγευμα μεγάλος αριθμός ανταρτών από γειτονικό χωριό ανατολικά της Φαλούτζα κατάφερε να διεισδύσει στην πόλη, περνώντας από την παλιά πόλη στη συνοικία Γκολάν και στη συνέχεια στο σιδηροδρομικό σταθμό, για να περάσει μέσα από τις γραμμές του εχθρού και να διαφύγει από το βορρά, αφού πρώτα κατάφερε να ανεφοδιάσει τους αντάρτες που βρίσκονται μέσα στην πόλη. Ήτον μια επιχείρηση αστραπή που κράτησε δύο ώρες αιφνιδιάζοντας τους Αμερικανούς που λίγο πριν είχαν υποχωρήσει στις θέσεις τους.

Την προηγούμενη, μια αντάρτικη ομάδα ονόματι «Ταξιαρχίες της Επανάστασης του 1920», που αποτελεί το στρατιωτικό σκέλος της «Εθνικής Ισλαμικής Αντίστασης», είχε ανακοινώσει την αρπαγή όπλων από τον κατακτητή μετά από επιχείρηση που οργανώθηκε στα ανατολικά της Φαλούτζα, στέλνοντας

Δολοφόνοι αμάχων

«Ένα από τα πρόγματα που παρατηρήσαμε είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι σκοτώθηκαν από Αμερικανούς ελεύθερους σκοπευτές. Δεν ήταν μόνο άντρες αλλά και γυναίκες και μερικά παιδιά οικόμα. Ο νεότερος που ειδα εγώ ήταν ένα τετράχρονο αγόρι. Σχεδόν όλοι αυτοί οι άνθρωποι χτυπήθηκαν στο κεφάλι, το στήθος ή το λαιμό».

Οι δηλώσεις του γιατρού Άλι Αμπάς από την Κλινική που βομβαρδίστηκε απ' τους Αμερικανούς, μετά την επιστροφή του στη Βαγδάτη στις 20 Νοέμβρη, δημοσιεύτηκαν στον βρετανικό Independent την περασμένη Τετάρτη (24/11/04) και αποτελούν μια απ' τις δεκάδες μαρτυρίες για τις συνεχίζομενες δολοφονίες αμάχων απ' τους κατακτητές στη Φαλούτζα. Κανές μέχρι σήμερα, εκτός απ' τους αντάρτες που μίλησαν για 5000 νεκρούς και τον Ερυθρό Σταυρό που έχει να βγάλει ανακοίνωση απ' την προηγούμενη βδομάδα (τότε μιλούσε για τουλάχιστον 800 νεκρούς συμπληρώνοντας ότι η πραγματικότητα μάλλον είναι πολύ χειρότερη), δεν έχει ασχοληθεί με το θέμα. Λες και οι 50.000 κάτοικοι που έμειναν στη Φαλούτζα μετά την έναρξη των επιχειρήσεων δε μετράνε καθόλου.

Οι Αμερικανοί έχουν ήδη ξεκίνησει τη συλλογή των νεκρών, όπως μας πληροφορεί το Associated Press (23/11), χρησιμοποιώντας κατοίκους από διπλανά χωριά που δηλώνουν ότι οι περισσότεροι νεκροί είναι άμαχοι. Θέλουν έτοι να κρύψουν το έγκλημά τους και να παρουσιάσουν - όταν μπορέσουν - τα πτώματα των ανταρτών σαν απόδειξη ότι έπληξαν μια δράκα στασιαστών κι όχι χιλιάδες άμαχους πολίτες. Οπως ακριβώς έκαναν και στο Βιετνάμ.

«Ισχυρίζομαστε ότι σκοτώσαμε από 600 μέχρι 1000 μαχητές του εχθρού, αλλά δεν έχει γίνει καμία καταμέτρηση του αριθμού των αθώων πολιτών που σκοτώθηκαν. Οπως ακριβώς στο Βιετνάμ, βλέπεις ένα πόδι να κείται εκεί πέρα και το μόνο που ξέρεις είναι ότι το πόδι ανήκε σε κάποιο στρατιώτη του εχθρού. Δεν υπήρχε περίπτωση το πόδι να ανήκε σε ένα γέρο άντρα ή μία γυναίκα ή κάποιο έφηβο που βρέθηκε σε λάθος σημείο σε λάθος χρόνο» (Τζειμς Γκλάσερ, βετεράνος του πολέμου του Βιετνάμ και πρώτη διοικητής στρατοπέδου, 16/11/04).

βρη, ο αριθμός των αμερικανών στρατιωτών που έχουν τραυματιστεί στο Ιράκ από την έναρξη της επίθεσης στη Φαλούτζα στις 7 Νοέμβρη έφτασε στους 868 και στους 1039 από την 1η Νοέμβρη, χωρίς να διευκρινίζεται πόσοι απ' αυτούς προέρχονται από τη Φαλούτζα. Συνολικά, από την έναρξη του πολέμου το Μάρτιο του 2003, έχουν τραυματιστεί 9.326 αμερικανοί στρατιώτες, σύμφωνα με τον ίδιο απολογισμό. Σημειωτέον ότι στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνονται όσοι δεν έχουν

αμερικανικά στρατεύματα στα βορειοδυτικά για αντιπεριστασμό.

Η αντίσταση της Φαλούτζα εξακολουθεί να αποτελεί μείζον πρόβλημα για τους κατακτητές. Ένα πρόβλημα που σε συνδυασμό με τις συγκρύσεις που εξακολουθούν να μαίνονται στις υπόλοιπες πόλεις του Ιράκ κάνει τα σχέδια των Αμερικανών να μένουν στα χαρτιά και τις ειλογές που διακήρυξαν ότι θα κάνουν στις 30 Γενάρη ευσεβή πόθο.

■ Καλπάζουν οι απώλειες και το κόστος του πολέμου

Σύμφωνα με τον τελευταίο εβδομαδιαίο απολογισμό του Πενταγώνου, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 22 του Νοέμβρη

τραυματιστεί από εχθρικά πυρά και όσοι υποφέρουν από ψυχικές διαταραχές και έχουν μεταφερθεί στις ΗΠΑ. Παράλληλα, ανεβαίνει κατακόρυφα και το κόστος του πολέμου. Οι μηνιαίες δαπάνες του Πενταγώνου για την κάλυψη του πολέμου στο Ιράκ ξεπερνούν αυτή τη στιγμή τα 5.8 δις δολάρια, τα οποία κατανέμονται σε 4,7 δις για το Στρατό, 800 εκατομμύρια για την Αεροπορία και 300 εκατομμύρια για τους Πεζοναύτες. Στα ποσά αυτά δεν περιλαμβάνονται οι μισθοί των στρατιωτών και άλλες δαπάνες ρουτίνας. Αυτό σημαίνει ότι το τελευταίο διάστημα το κόστος του πολέμου ανέβηκε σχεδόν κατά 50%, αληφθεί υπόψη ότι το ύψος των μηνιαίων δαπανών που έδινε μέχρι τώρα το Πεντάγωνο ήταν 4 δις. δολάρια.

Με τα δικά σου χέρια...

Η αφίσα που κοσμεί το εξώφυλλο του σημερινού μας φύλου ήδη κολλιέται σε τοίχους. Είναι το «εργαλείο» μιας πολιτικής καμπάνιας της «Κ», μιας παρέμβασης στο σημερινό γκρίζο πολιτικό και κοινωνικό πεδίο.

Το «σκεπτικό» δεν χρειάζεται ιδιαίτερες εξηγήσεις. Είναι η κατάσταση που βιώνουμε όλοι μας. Η ακρίβεια, η ανεργία, η λιτότητα, η κρατική καταστολή, η τρομούστερία και το κυνήγι μαγισσών, το άθλιο παρόν και το ακόμα πιο άθλιο μέλλον που διαγράφεται μπροστά μας. Χρειάζεται μήπως καμιά ζύμωση γι' αυτό; Οποιος δεν το βλέπει είναι τυφλός. Οποιος αισθάνεται ευχαριστημένος ανήκει στις κυρίαρχες τάξεις, στους βολεμένους, χάριν των οποίων υπάρχει αυτή η κατάσταση.

Τί γίνεται, όμως, με όποιον το ανέχεται;

Εδώ φτάνουμε στο «διατακτικό». Μερικοί αθάνατοι στίχοι του Βάροναλ και ένα σύνθημα, μια κατεύθυνση: «Κι αν είν' ο λάκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σπκωθείς» - «Ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση».

Επ' αυτών σπιώνει κουβέντα. Πολλή κουβέντα.

Χρειαζόμαστε ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση ή μας αρκούν τα συνδικάτα, οι ομοσπονδίες, τα εργατικά κέντρα, η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Μπορεί αυτή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να πάψει να είναι πουλημένη στο κεφάλαιο, να πάψει να λειτουργεί σαν πέμπτη φάλαγγά του μέσα στο εργατικό κίνημα; Μήπως θα πρέπει να εμπιστευθούμε τα κόμματα, να τους δώσουμε δύναμη, για να αγωνιστούν για τα συμφέροντά μας;

Η πείρα είναι ο καλύτερος δάσκαλος. Και η πείρα δείχνει πως κανένας λαός δεν πέτυχε τίποτα όταν στηρίχτηκε σε σωτήρες. Οταν ανέθεσε σε άλλους να διαχειρίζονται τις τύχεις του. Οποιοι κι αν είναι αυτοί οι άλλοι. Ακόμα κι αν έχουν τις καλύτερες προθέσεις. Γιατί χωρίς τη δύναμη «της μάζας» καμιά πγεσία δεν είναι ικανή να διεκδικήσει. Γιατί οι πγεσίες που ζητούν εν λευκώ αναθέσεις δεν έχουν καλές προθέσεις, αλλά το αντίθετο.

Η πείρα είναι ο καλύτερος δάσκαλος. Και η πείρα δείχνει πως όλοι αυτοί που μιλούν στο όνομα του λαού, των εργαζόμενων, πολιτικές και συνδικαλιστικές πγεσίες, θέλουν εξουσιοδοτήσεις για να μπορούν να παίζουν τα εξουσιαστικά τους παιχνίδια. Εδώ και χρόνια αδιαφορούν ακόμα και για τα στοιχειώδη. Εδώ και χρόνια υπονομεύουν αγώνες, δρουν σαν πυροσβέστες στα κίνηματα, θάβουν κινητοποιήσεις, οδηγούν από ήττα σε ήττα.

Χρειαζόμαστε κάτι καινούργιο, για να βγούμε από το «βαθύ λάκο» που έχουμε πέσει. Αυτό το καινούργιο μόνο μας θα το δημιουργήσουμε, μόνο μας πρέπει να το δημιουργήσουμε. Με τα δικά μας χέρια πρέπει να βγούμε από το λάκο. Πλάι πλά, στηρίζοντας ο ένας τον άλλο, οικοδομώντας βήμα βήμα το δικό μας κίνημα, το κίνημα των εκμεταλλευμένων και καταπιεζόμενων ανθρώπων. Χωρίς αυτή την απόφαση, τα τοιχώματα του λάκου θα μας φαίνονται πάντα από γυαλί.

Η εικόνα δεν είναι από την Παλαιστίνη, αλλά από το Ιράκ. Η ιστορία επαναλαμβάνεται και δεν είναι φάρσα.

■ Της σφαλιάρας

«Ποιος είν' αυτός;» αναρωτήθηκε δημόσια ο Άλογοσκούφης, όταν διάβασε το ξέχεσμα που του τράβηξε ο Δημητρακόπουλος. Το ερώτημα προφανώς δεν υπονοεί άγνοια περί του προσώπου, αφού ο Δημητρακόπουλος διανύει ήδη την τρίτη δητεία του στο ευρωκοινοβούλιο. Περιφρόνηση ήδελε να υποδηλώσει. Μόνο που στη συγκεκριμένη περίπτωση η περιφρόνηση διοσυναμέει με αμηχανία και αδυναμία τοποθέτησης επί της ουσίας. Ο Άλογοσκούφης ήδη έχει γίνει της σφαλιάρας.

Όταν ένας ευρωβουλευτής μιλάει έτσι δημόσια για το άτομό του, φανταστείτε τι γίνεται στις ομαδοποιήσεις και τις κλειστές συσκέψεις στο κόμμα της ΝΔ. Ο Καραμανλής, βέβαια, τον καλύπτει (δεν μπορεί να κάνει κι αλλιώς), όμως η πολιτική παράδοση λέει πως ο Άλογοσκούφης ήδη

είναι υπουργός υπό προδεσμία.

■ Μετά τα γιαούρτια;

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως είναι υπέροχο το δέαμα να βλέπεις έναν υφυπουργό γιαούρτωμένο, μπογιατισμένο και... αυγοκομένο. Γεια στα χέρια των φοιτητών του πανεπιστήμιου Κρήτης που το έκαναν πράξη. Εκείνο, όμως, που πρέπει να σκεφτούν οι φοιτητές είναι το «μετά τα γιαούρτια». Γιατί η κυβέρνηση φέρεται αποφασισμένη να προωθήσει τις αποφάσεις της Μπολόνια για τους δυο κύκλους σπουδών, την αξιολόγηση των πανεπιστημίων κ.λπ. Θα εκτονωθούν, λοιπόν, με περιοδικές ρίψεις γιαούρτιων ή δα βγουν στο δρόμο να αγωνιστούν ενάντια στην προσπάθεια μετατροπής των ΑΕΙ σε παρατήματα των επιχειρήσεων και παραπέρα υποβάθμισης του επιπέδου των σπουδών;

■ Χωρίς τέλος

119 εκατομμύρια ευρώ έλλειμμα κατέγραψε η EPT από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της. Προσέξτε, η EPT

πτώσεις; Με το ζόρι, δηλαδή, δια τους πούμε τί να πιστεύουν για την καταγωγή τους; Αυτοί οι λάιτ εδινοκιστές καταντούν εντελώς γελοίοι με τα επιχειρήματα που επιστρατεύουν.

■ Ξεφιλιά

Ο Γιωργάκης έκανε τη δουλειά του. Του πήγε ο Βούγιας μια Αλβανίδα μαδήτρια, που είχε δεχτεί επίδεση επειδή ήταν σημαιοφόρος του σχολείου της, φώναζαν και τα κανάλια (κατά τα άλλα, η συνάντηση έγινε... τυχαία) και έδωσε τα ρέστα του. Το κοριτσάκι, όμως, γιατί έπαιξε στο σύνο ο Γιωργάκη; Δεν θρέμηκε κανένας να προστατέψει την αξιοπρέπειά του;

■ Τζόγος παντού

Στο site της «Κ» (www.eksegersi.gr) πήραμε το παρακάτω μήνυμα, σε άφογα γκρίκλις:

«Με λένε Ακη Βαλαβά και αντιπροσωπεύω την AWA (Affiliated Web Attractions,

που πριν τους αγώνες ισχυρίζονταν ότι δα έχει μεγάλα κέρδη. Αυτό το έλλειμμα δεν καταγράφεται στο συνολικό έλλειμμα που έδωσε η κυβέρνηση (εξαιρούνται όλες οι ΔΕΚΟ). Αν προσθέσουμε, λοιπόν, τα ελεύθερη μάτια όλων των ΔΕΚΟ και τα διαφυγόντα έσοδα του δημοσίου από τη φοροαπαλλαγή των χορηγών και όλων των δημαρχικών τους, τότε το συνολικό έλλειμμα θα ξεπεράσει τα 11 δισ. ευρώ. Μόνο που αυτό δεν πρόκειται να το μάθουμε ποτέ (για ευνόητους λόγους).

www.affiliatedweb.com). Πιστεύω πως μάζι δα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε μια κερδοφόρα συνεργασία καθώς είμαι σίγουρος πως το κοινό της ιστοσελίδας σας δα έδειχνε ενδιαφέρον στις ιδιοκτη-

■ Γραφικότητα:

Πολλοί είναι αυτοί που δέλουν να παρουσιάσουν σαν γραφικό τον δήμαρχο Ζαχάρως, ο οποίος απειλεί πως δα διώξει τους Αλβανούς εργάτες γης από την περιοχή του, επειδή ζητούν ψηλά μεροκάματα, και δα φέρει Αιγύπτιους που είναι πιο φτηνοί. Πόσοι, όμως, παρατήρησαν ότι ο δήμαρχος έχει μάζι τους αγρότες της περιοχής, αλλά και το επίσημο κράτος, που μέσω της Διεύθυνσης Εργασίας της Νομαρχίας έχει ορίσει τιμές 25 ευρώ για τους ανειδίκευτους και 30 ευρώ για τους ειδικευμένους αγροεργάτες; Δηλώνει, μάλιστα, ότι έχει έρθει σε επαφή με την αιγυπτιακή πρεσβεία για να φέρει εργάτες και δα το κάνει, αν οι Αλβανοί που είναι ειδικευμένοι στο μάζεμα της ελιάς δεν σταματήσουν να ζητούν μεροκάματο 50 ευρώ.

Στην προκείμενη περίπτωση δεν έχουμε απλά ένα φαινόμενο συνασπισμού κάποιων εργοδοτών με το κράτος, για να ρίξουν χαμηλά τα μεροκάματα. Εχουμε μια περίπτωση που ο ρατσισμός δείχνει το πραγματικό του περιεχόμενο, γειωμένος στις σχέσεις παραγωγής. Γιατί και οι Αλβανοί που δα κυνηγηθούν και οι Αιγύπτιοι που δα κουβαληθούν γίνονται δύματα της πιο άγριας εκμετάλλευσης όχι γιατί είναι εργάτες, αλλά γιατί είναι αλλοδαποί εργάτες.

σίες της AWA.

Έκτος από τα τυχερά παιχνίδια, η AWA συμπεριλαμβάνει τη νέα και συναρπαστική διαδικτυακή αίδουσα πόκερ μουλτι-πλέιερ (www.everestpoker.com) η οποία δια είναι σύντομα η πρώτη ελληνική διαδικτυακή αίδουσα πόκερ!

Ως συνεργάτης μας, μπορείτε να κερδίσετε μέχρι και 60% από τα κέρδη κάθε εβδομάδα. Δεν υπάρχει κανένα κόστος και καμία κρυφή χρέωση. Απλά σας πληρώνουμε για τα κέρδη που παράγετε.

Ανυπομονώ να ξεκινήσουμε μαζί μια επιτυχημένη συνεργασία.

Με εκτίμηση

Ακης Βαλαβάς,
Greek Market Manager

Email: avalavas@affiliatedweb.com

URL: <http://www.affiliatedweb.com>.

Εντάξει, ο κ. Βαλαβάς [ή όπως αλλιώς ονομάζεται] δεν έχει πάρει χαμπάρι τι είδους site είναι το www.eksegersi.gr. Προφανώς, έχει πάρει σιδάρνα όλα τα ελληνικά sites και τους προτίνει συνεργασία στον ηλεκτρονικό ιζόγο. Αναρωτόμαστε, όμως, ποιες κρατικές υπηρεσίες [και μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις τύπου ΟΤΕ] συνεργάζονται για να μπορούν διάφοροι επιτήδειοι να στήνουν καζίνα στο διαδίκτυο και να «ρουφάνε» παραδάκι από ιζογαδόρους ή απλώς αφελείς. Θα μας απαντήσει, άραγε, καμία αρμόδια κρατική αρχή;

■ Προκομμένος

Προκόπης όνομα και πράμα. Τουτέστιν προκομμένος. Μιλάμε ότι τέοια προπαγανδιστική στρατηγική μόνο στον Ρέπηπα είχαμε δει επί ΠΑΣΟΚ. Κάθε μέρα και από μία μέχρι τρεις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εμφανίσεις. Οχι κατ' ανάγκη για δέματα του υπουργείου του. Επί παντός του επιστητού. Για ό,τι γίνεται στην Ελλάδα και στον κόσμο, για όποιο πολιτικό πρόβλημα προκύπτει, ο Προκόπης δια εμφανιστεί σε κάποιο ραδιοσταθμό ή σε κάποιο κανάλι για να πει τη γνώμη του. Είναι περιζήτητος! [ή μήπως έχει στήσει τέτοιο μηχανισμό που να τον καθιστά περιζήτητο;]. Υστερά είναι το προσωπικό του γραφείο Τύπου. Προκομμένο κι αυτό σαν τον Προκόπη. Τον παρακολουθεί σε κάθε του βήμα και ενημερώνει αμέσως με ανακοίνωση. Σήμερα δια πάει εκεί κι εκεί κι εκεί. Κι αφού πάει κι τραβήξει το λογύδριο του, ακόμα και στα εγκαίνια μιας έκδεσης ζωγραφικής σε κάποιο Δήμο, νέο δελτίο Τύπου με το λογύδριο του υπουργού. Και βέβαια, οι ραδιοτηλεοπτικές εμφανίσεις απομαγνητοφωνούνται πάραυτα και αποστέλλονται με δελτίο Τύπου στους συντάκτες του υπουργείου. Μη τυχόν και τους ξεφύγει τίποτα. Αλήδεια, με τόση πολυπραγμοσύνη προλαβαίνει άραγε να ασχοληθεί με τα δέματα του υπουργείου του; Αφελές το ερώτημα, βέβαια, διότι για έναν αστό πολιτικό πρώτα μετρούν οι εντυπώσεις και μετά το όποιο έργο.

■ Κυνισμός

Περήφανος που στα 18 του είχε υπάρξει μέλος μαοϊκής οργάνωσης δήλωσε ο νέος πρόεδρος της Κομισιόν Χοσέ Μανούέλ Μπαρόσο. Επιχειρηματολόγησε μάλιστα για την υπερηφάνεια του με μια φράση που απέδωσε στον Βίλι Μπραντ: «Εάν δεν είσαι μαρξιστής στα 18, δεν έχεις καρδιά. Αν εξακολουθείς να είσαι στα 30, δεν έχεις μιαλό».

Αν μη τι άλλο, ο κ. Μπαρόσο είναι έξυπνος. Ξέρει ότι δεν μπορεί να διαγράψει την ακροαριστερή νιότη του [υπάρχουν φωτογραφίες και γ' αυτόν, όπως και για τον Γιόσκα Φίσερ], οπότε την εντάσσει σε έναν φυσιολογικό [για ανδρώπους του φυράματός του] κύκλο: από την άκρα αριστερά στην άκρα δεξιά. Αυτός ο κυνισμός μπορεί να πείμει το ευρωπαϊκό κεφαλαιοκρατικό κατεστημένο (απόδειξη οι υψηλές πολιτικές τιμές που απολαμβάνει ο Μπαρόσο), στα μάτια των λαών, όμως, απεικονίζεται με συγκεκριμένα χρώματα και συγκεκριμένους χαρακτηρισμούς: προδότης, εξωμότης, πουλημένο τομάρι και τα παρόμοια.

■ Πιο ρετάλια

Στη Χιλή, ο πρόεδρος της χώρας ματαίωσε το επίσημο δείπνο προς τιμήν του Μπους, μη αποδεχόμενος να περάσουν οι προσεκτήμενοι από έλεγχο των αμερικανών πρακτόρων και να παρευρίσκονται οι τελευταίοι στο χώρο του δείπνου. Στην Ελλάδα, πριν μερικά χρόνια, κατά την επίσκεψη Κλίντον, η αφρόκρεμα της πολιτικής, των δεσμών και του επιχειρηματικού κόσμου όχι μόνο δέχτηκε να την «ψαχουλέψουν» οι μπράβοι του Κλίντον, αλλά σήκωνε και με καμάρι τα χέρια. Αστός είναι και ο χιλιανός πρόεδρος και όλοι αυτοί που δια παρακάλονταν στο δείπνο με τον Μπους, αλλά φαίνεται πως οι δικοί μας είναι πιο ρετάλια. Οσο δεν γίνεται περισσότερο.

Τώρα που έληξε η απεργία πείνας του Αλέκου Γιωτόπουλου είναι ο κατάλληλος χρόνος να βάλουμε κάποια πράγματα στη θέση τους. Δεν πρόκειται να ασχοληθούμε με τους αρουραίους που βγαίνουν από κάποιους υπονόμους των Εξαρχείων και σαν κοινοί προβοκάτορες «ψιθυρίζουν» διάφορα σε βάρος εκείνων που κράτησαν μια στάση πολιτικής αποστασιοποίησης από αυτή την απεργία πείνας. Με τέτοιους ανθρώπους δεν μπορούμε να κάνουμε διάλογο, τέτοιες πρακτικές δεν μπορούμε να τις επικυρώσουμε, ούτε και έμεσα. Μπορούμε να συζητήσουμε μόνο ανοιχτά μέσα στο κίνημα, με πολιτικούς όρους και όχι με όρους κουτσομπολιού, λασπολογίας και προβοκάτοις.

Επειδή, λοιπόν, και μέσα στο κίνημα αλληλεγγύης προκλήθηκαν μια σειρά προβλήματα, επειδή ανοίχτηκαν μια σειρά ζητήματα και επειδή αυτά τα πρόγματα δεν πρέπει να κουκουλώνονται, αλλά να βγαίνουν στον καθαρό αέρα, όπως λέει ένας πολύ αγαπητός σύντροφος, παίρνουμε εμείς την πρωτοβουλία να ανοίξουμε και αυτή τη συζήτηση.

απένοντι σε κάθε απομική ή συλλογική κίνηση που χρησιμοποιεί το όνομά του, την υπόθεσή του. Πολιτική ανευθυνότητα δεν νοείται, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

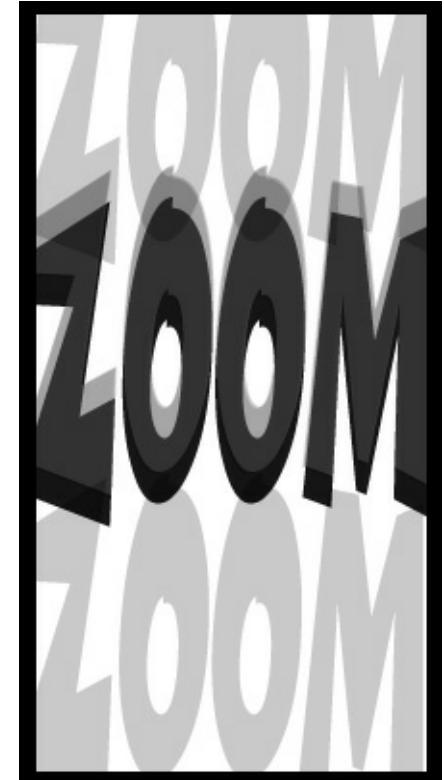
◆ Το κίνημα αλληλεγγύης είναι ένα πολιτικό κίνημα. Δεν είναι σύλλογος βοήθειας φιλανθρωπικού χαρακτήρα. Δομείται αποκλειστικά με πολιτικά κριτήρια. Κάθε όλη αντίληψη γ' αυτό, κάθε ηθικολογία είναι απορριπτέα. Και επειδή μιλάμε για πολιτικούς κρατούμενους λόγω επαναστατικής ανατρεπτικής δράσης (ανεξάρτητα αν έχουν αναλάβει την ευθύνη γ' αυτή ή αν απλώς τους αποδόθηκε από το κράτος), το κίνημα αλληλεγγύης σ' αυτούς δεν μπορεί παρά να είναι ένα επαναστατικό-ανατρεπτικό κίνημα. 'Η -για να ακριβολογήσουμε- δεν μπορεί παρά να είναι ένα κομμάτι, μια συνιστώσα του κινήματος της επαναστατικής ανατροπής.

◆ Ενα πολιτικό γεγονός (π.χ. μια απεργία πείνας) δεν μπορείς να το βλέπεις απομονωμένο. Έχει το πολιτικό του πλαίσιο, έχει την «ιστορία» του. Πρέπει, λοιπόν, να το τοποθετήσεις μέσα σ' αυτό το πολιτικό πλαίσιο και να το κρίνεις συνολικά και όχι

ένα στενό κύκλο συμπαραστατών του. Μιας επιτροπής που δεν έθεσε στον εαυτό της το καθήκον να βοηθήσει «τεχνικά» στον τομέα της οργάνωσης της υπεράσπισης του συγκεκριμένου πολιτικού κρατούμενου, αλλά να παράξει πολιτικό λόγο, διαχωρίζοντας τους πολιτικούς κρατούμενους σε «αθώους» και «ενόχους» (αυτοί που ανέλαβαν πολιτική ευθύνη) και κάνοντας ως κύριο θέμα τη διεκδίκηση μιας «δικαιοίσης δίκης». Άλλωστε, ο διαχωρισμός από το κίνημα αλληλεγγύης και η ανάδειξη σε ιδιαίτερο πολιτικό καθήκον της υπεράσπισης ενός μόνο από τους πολιτικούς κρατούμενους αποτελεί αφ' εστής μια πράξη διάσπορης, η οποία ουδέποτε εξηγήθηκε, μολονότι στις διαδικασίες του κινήματος ζητήθηκαν εξηγήσεις.

Η επιλογή της απομικής χωριστικής διαδρομής οδήγησε σε εκδηλώσεις ξένες προς

Η αλληλεγγύη είναι πολιτική πράξη

απομονωμένο και αποστολισματικά.

Οταν συνελήφθη ο Αλ. Γιωτόπουλος αρνήθηκε κάθε σχέση του με τις κατηγορίες που του «κόλλησε» η «αντιτρομοκρατία» και κατήγγειλε πως όλα ήταν αποτέλεσμα μιας σκευωρίας, που ενορχηστρώθηκε από τους Αμερικάνους, όχι μόνο επειδή η προσωπική του πολιτική διαδρομή τον καθιστούσε ευάλωτο (αντιστασιακός στην περίοδο της χούντας, ιδιώτευσε στα χρόνια της μεταπολίτευσης), αλλά και επειδή έτρεφον και ένα ειδικό μίσος για το πρόσωπό του, επειδή είχε βάλει βόμπτα στην αμερικανική πρεσβεία στην περίοδο της δικτατορίας. Η οριθμέτησή του απέναντι στην Ε.Ο. 17Ν, της οποίας κατηγορούνταν ως «αρχηγός» και (από νομική άποψη) ως θηριός αυτουργός όλων των ενεργειών της, έγινε αρχικά με μια συνέντευξη στην εφημερίδα «Λαμιακός Τύπος» και στη συνέχεια στη δίκη, όπου κωδικοποιήθηκε στη φράση «δεν συμφωνώ, αλλά δεν καταγγέλλω». Μεταξύ «Λαμιακού Τύπου» και δίκης υπήρξε μια σαφής διοίσθηση, όμως αυτή δεν έπαιξε κανένα ρόλο για τη στάση του κινήματος αλληλεγγύης απένοντι του. Το κίνημα στήριξε τον Γιωτόπουλο στη βάση της υπερασπιστικής γραμμής που ο ίδιος επέλεξε, καταγγέλλοντας τους μηχανισμούς της «αντιτρομοκρατίας». Περιττεύει να πούμε ότι η «Κ» πρωταγωνίστησε σ' αυτό, γιατί οι αναγνώστες της το γνωρίζουν πολύ καλά.

◆ Το ελάχιστο που μπορούμε να απαιτήσουμε από τους πο

■ Κρατικός Προϋπολογισμός 2005

Ψευδεπίγραφος μεν, αντιλαϊκός δε

ΗΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική) δεν φημίζεται για το ριζοσπαστισμό της. Ενα όργανο ταξικής συνεργασίας είναι, στο οποίο συνεργάζονται αρμονικά οι εκπρόσωποι των καπιταλιστών με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Σε κρίσιμα ζητήματα η ΟΚΕ δεν καταλήγει σε ομόφωνη γνώμη, γιατί οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές ή οι καπιταλιστές προτιμούν να καταγράψουν την ακριβή τους θέση παρά να πάνε σε μια συνθετική απόφαση (έτσι κι αλλιώς, πρακτικά οι γνωμοδοτήσεις της ΟΚΕ δεν έχουν καμιά αξία, αφού δεν είναι υποχρεωτικές για τις κυβερνήσεις). Και όμως, αυτό το όργανο δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να φτάσει σε ομόφωνη γνώμη επί του φορολογικού νομοσχέδιου, το συμπέρασμα της οποίας είναι το παρακάτω:

«Από το φορολογικό νομοσχέδιο προκύπτει μια πολύ μικρή φορολογική ελάφρυνση για τα πολύ χαμηλά εισοδήματα και μια σημαντική επιβάρυνση για τα χαμηλά και τα μεσαία εισοδήματα».

Ειδικά για τους μισθωτούς, αφού εκτιμήσει ως «συγκρατημένη» την αύξηση του αφορολογήτου ορίου, επισημαίνει:

«Ταυτόχρονα επιδεινώνει τις άλλες δύο φορολογικές κλίμακες και σε ότι ακορά τον αριθμό που αυτές καλύπτουν. Εάν κανείς λάβει υπ' όψιν του μια μέση αύξηση αποδοχών κατά 3,5% για το 2005 σε σχέση με το 2004, το αποτέλεσμα είναι ότι για τους έχοντες μισθούς κοντά στο αφορολόγητο όριο επέρχεται μια πολύ μικρή φορολογική ελάφρυνση, ενώ για όλους τους υπόλοιπους αυξάνεται ο οφειλόμενος φόρος».

Το φορολογικό νομοσχέδιο οδηγεί σε μεγέθη μετρήσιμα με ακρίβεια. Γι' αυτό και μπορεί ο οποιοσδήποτε, με στοιχειώδεις φοροτεχνικές γνώσεις, να πάρει μια σειρά παραδείγματα, να κάνει υπολογισμούς και να καταλήξει σε συμπεράσματα όπως αυτά της ΟΚΕ, η οποία προτίμησε να μην παίξει το κρυφτούλι. Αντίθετα, ο κρατικός προϋπολογισμός είναι το βασιλείο της αυθαίρεσίας. Νούμερα απάκτως ερριμένα, για να βγάλει η κυβέρνηση τα πολιτικά συμπεράσματα που γουστάρει. Να δώσει την εντύπωση ότι νοικοκυρεύει τα δημόσια οικονομικά και στο τέλος του χρόνου θα έχει ρίξει το έλλειμμα στο 2,8%, όπως έχει δεσμευτεί στην ΕΕ (μολονότι στο Ecofin όλοι έσκασαν στα γελια με τον Αλογοσκούφη και

του είπαν ότι θα πρέπει να είναι ευχαριστημένος αν καταφέρει να πιάσει αυτό το στόχο ύστερα από δύο (και όχι ένα) χρόνια σκληρής λιτότητας (και όχι ήπιας προσαρμογής).

Εχουμες ξεχάσει πότε ήταν η τελευταία χρονιά που μια κυβέρνηση κατέθεσε στη Βουλή ειλικρινή κρατικό προϋπολογισμό. Βάζουν κάποια νούμερα που να οδηγούν στο αποτέλεσμα που έχουν προσχεδιάσει κι αυτό είναι όλο. Για παράδειγμα, στον προϋπολογισμό της τρέχουσας χρονιά τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού προϋπολογίστηκαν σε 41.420 εκατ. ευρώ και τώρα εκτιμάται ότι θα διαφορφωθούν σε 40.700 ευρώ, ενώ οι δαπάνες προϋπολογίστηκαν σε 42.550 ευρώ και εκτιμάται ότι θα φτάσουν τα 45.414 ευρώ. Ετσι, το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού θα υπερτετραπλασιαστεί σε σχέση με το προϋπολογισμό (αντί για 1.130 εκατ. ευρώ θα φτάσει τα 4.714 εκατ. ευρώ). Μικρότερη απόκλιση σημειώθηκε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και έτσι το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης σχεδόν διπλασιάστηκε (αντί για το προϋπολογισθέν 6.260 εκατ. ευρώ εκτιμάται ότι θα φτάσει τα 11.267 εκατ. ευρώ).

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να παίρνουμε τοις μετρητούς έναν κρατικό προϋπολογισμό. Ιδιαίτερα αυτόν που κατέθεσε στο Αλογοσκούφη, που τον έχει βγάλει όχρηστο το ίδιο το Ecofin, αποφαινόμενο ότι το έλλειμμα δεν είναι δυνατόν να πέσει στο 2,8% μέσα σε ένα χρόνο και δίνοντας προθεσμία δύο χρόνων. Ομως, ακόμα και ένας πλαστός κρατικός προϋπολογισμός δείχνει τις βασικές κατευθύνσεις της κυβερνητικής πολιτικής. Απ' αυτή την άποψη και μόνο αξίζει να σχολιάσουμε σύντομα τον προϋπολογισμό του Αλογοσκούφη.

Σχόλιο πρώτο: Πρόκειται για έναν φορομηπτικό προϋπολογισμό. Κατά 10% προβλέπεται να αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα. Σε ό,τι αφορά την άμεση φορολογία δεν έχουμε να συμπληρώσουμε τίποτα σ' αυτά που είπε η ΟΚΕ. Οσον αφορά την έμμεση φορολογία σημειώνουμε πως διατηρείται η τεράστια αναλογία της στο σύνολο των φορολογικών εσόδων, γεγονός που μις οδηγεί στο συμπέρασμα ότι έχουμε έναν ακόμη αντιλαϊκό προϋπολογισμό.

Συμπέρασμα δεύτερο: Πρόκειται για έναν ανπιανοπτυξιακό προϋπολογισμό. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα μει-

ωθούν σε ποσοστό 16,1%, όταν πέρυσι αυξήθηκαν κατά 13,8%. Οπως καταλαβαίνετε, μιλάμε για πλήρη επενδυτική άπνοια από τη μεριά του κράτους, που θα οδηγήσει και σε άπνοια του ιδιωτικού τομέα σε μια ευρύτατη παραγωγική γκάμα. Το αποτέλεσμα θα είναι ακόμα μεγαλύτερη ανεργία. Κατά τα άλλα, ο Αλογοσκούφης υπόσχεται ρυθμούς ανάπτυξης μεγαλύτερους από τους φετινούς.

Η πτώση του ρυθμού ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού θα έχει επιπτώσεις και στην εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού. Τα φορολογικά έσοδα θα μειωθούν και η τάση αύξησης του έλλειμματος θα οδηγήσει σε νέα αντιλαϊκά μέτρα και στον τομέα των εσδόνων και στον τομέα των δαπανών. Οταν ο Μάνος βγαίνει και ζητάει αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης (καύσιμα, καπνός κ.λπ.) αυτή την εξέλιξη έχει υπόψη του. Σαν γνήσιος νεοφιλελύθερος βγαίνει και λέει ανοιχτά από τώρα αυτά που οι άλλοι δεν θέλουν να πουν, αλλά ξέρουν πολύ καλά ότι θα αναγκαστούν να κάνουν, εκτός των άλλων επειδή έχουν και την πίεση των ευρωπαϊκών οργάνων.

Νέες προκλητικές παροχές στο κεφάλαιο

Πόσα χρόνια τώρα ακούμε αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος σε βάρος των εργαζόμενων τάξεων και στρωμάτων.

Η αναδιανεμητική λειτουργία στη βάση της είναι εξαιρετικά απλή. **Το κράτος εισπράττει φόρους.** Η κατανομή της φορολογίας ανάμεσα στις τάξεις γίνεται όλο και πιο άδικα. Για παράδειγμα, με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, η μεν φορολογική επιβάρυνση των μισθωτών αυξάνεται (βλέπε άρθρο παραπάνω), η δε φορολογική επιβάρυνση των εργαζόμενων μειώνεται (10 οιλόκληρες μονάδες σε μια τριετία). **Το κράτος δαπανά.** Στον τομέα αυτό έρχεται και μειώνει τις κοινωνικές δαπάνες και τις δαπάνες για απαραίτητα έργα υποδομής (περικοπή Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων) και ταυτόχρονα αυξάνει τα κονδύλια που πηγαίνουν απευθείας στα ταμεία των επιχειρήσεων (με τη μορφή των διάφορων «αναπτυξιακών κινήτρων»). Ετσι, οι καπιταλιστές δεν πειριούνται μόνο στα κέρδη που αποκομίζουν υλοποιώντας τα διάφορα έργα και τις προμήθειες του Δημοσίου, αλλά παίρνουν και άμεσες επιχορήγησεις, ανεβάζοντας μ' αυτόν τον τρόπο το τελικό ποσοστό κέρδους τους και ενισχύοντας την ανταγωνιστι-

κότητά τους.

Φυσικά, δεν έχουν κανένα λόγο να αυξήσουν τις θέσεις εργασίας. Νέες επενδύσεις μπορεί να κάνουν (οριακά πάντοτε), αλλά κριτήριο τους δεν είναι ποτέ η αύξηση των θέσεων εργασίας. Έχουμε πολλές φορές αναλύσει πως λειτουργεί ο μηχανισμός της καπιταλιστικής ανάπτυξης που στις σημερινές συνθήκες οδηγεί στη μείωση των θέσεων εργασίας.

Η κυβέρνηση Καραμανλή κατέθεσε στη Βουλή ένα καινούργιο «αναπτυξιακό» νομοσχέδιο, λιγότερο από ένα χρόνο μετά την ψήφιση του προηγούμενου (επί υπουργίας Χριστοδούλακη). Το ΠΑΣΟΚ έσπευσε, διά του αρχηγού του, να εκφράσει τη συμφωνία του σ' αυτό το νομοσχέδιο. Καμιά κριτική επιχειρήσεων δεν έχει γίνει στην κατανομή των έσοδων εργασίας και τον θέση της στο προϋπολογισμό. Το ΠΑΣΟΚ έσπευσε, διά του αρχηγού του, να εκφράσει τη συμφωνία του σ' αυτό το νομοσχέδιο. Καμιά κριτική επιχειρήσεων δεν έχει γίνει στην κατανομή των έσοδων εργασίας και τον θέση της στο προϋπολογισμό.

Οι καπιταλιστές είχαν χαιρετίσει και τον προηγούμενο «αναπτυξιακό» νόμο. Επέμεναν, όμως, σε δυο βασικά γ' αυτούς αιτήματα. Το πρώτο ήταν να καταργηθεί η διάκριση ανάμεσα σε παλιές και νέες επιχειρήσεις και να επιχορηγηθούν με τη δέσμευση να δημιουργήσουν νέες

ίταν να μην υπάρχει καμιά σύνδεση ανάμεσα στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και το ύψος της επιχορήγησης. Και τα δυο αυτά αιτήματα ικανοποιούνται με το νέο νομοσχέδιο.

Οι επιχειρήσεις ιδιαίτερα διατηρούνται καρπούς σε διαφορετικές σημειώσεις, όσο σε ψευτοπενδύσεις στις υπάρχουσες μονάδες τους. Ψευτοπενδύσεις στην κυριολεξία. Άλλαγη τημημάτων του εξοπλισμού τους, που τη φουσκώνουν με υπερτιμολογήσεις, για να εισπράττουν το κρατικό παραδάκι και να τους έρχεται η ανανέωση εξοπλισμού τσάμπατα.

Για την αποσύνθεση της επιχορήγησης από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασί

Ξεσηκώθηκαν τα νησιά

Παρέλυσε η ζωή στα νησιά του Αιγαίου την περασμένη Τετάρτη, καθώς οι νησιώτες μπούχτισαν από την αδιαφορία και τον εμπαγμό της κυβέρνησης και βγήκαν στους δρόμους διαδηλωντας και απαιτώντας. Σαν γνήσιο τσιράκι των εφοπλιστών ο ΥΕΝ Μ. Κεφαλογιάννης απαξίωσε να κάνει μια τηλεοπτική έστω εμφάνιση, παρά μόνο άφησε τον γενικό γραμματέα του υπουργείου του να προσπαθεί να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά.

Τα αιτήματα των νησιώτων είναι απλά και σαφή:

◆ Να δρομολογηθούν σύγχρονα και ασφαλή πλοία με φτηνά εισιτήρια.

◆ Να υπάρχει απρόσκοπη

τακτική σύνδεση των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα χειμώνα-καλοκαίρι και όχι το χειμώνα οι εφοπλιστές να βρίσκουν χλιες δυο δικαιολογίες για να μειώνουν τα δρομολόγια.

- ◆ Να μειωθούν οι υψηλοί ναύλοι μεταφοράς επιβατών, οχημάτων και εμπορευμάτων, χωρίς να μετακυλιστεί το κόστος στον κρατικό προϋπολογισμό.
- ◆ Να στηριχτούν οι ευαί-

σθητες κοινωνικές ομάδες (συνταξιούχοι ΝΑΤ, πολύτεκνοι, άτομα με ειδικές ανάγκες, φοιτητές) με διασπόρηση όλων των δικαιωμάτων τους.

◆ Βελτίωση των λιμενικών εγκαταστάσεων στα νησιά, που είναι σε άθλια κατάσταση.

Τοπικοί παράγοντες και κόμματα της αντιπολίτευσης μπαίνουν μπροστά στις κινητοποιήσεις με σκοπό να τις ελέγξουν και να τις θάψουν. Αν οι νησιώτες θέλουν να βρουν το δίκιο τους, ας βάλουν στη μπάντα όλους αυτούς και ας πάρουν τον αγώνα στα χέρια τους, σκληραίνοντας τη στάση τους, γιατί μόνο έτοι μπορεί να καταλάβει η κυβέρνηση.

Ξαναλειτουργούν οι ρουφιανοκάμερες

Η «ανεξάρτητη» Αρχή Προστασίας Προσωπι-

κικού χρήματος,

Η ειρωνεία της υπόθεσης βρίσκεται στη δήλωση Σιούφα, ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα απορροφήσουν το 70% των συνολικών ενισχύσεων. Ομως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ορίζονται με βάση τα κριτήρια της ΕΕ, δηλαδή είναι επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 250 άτομα. Με άλλα λόγια, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις υπάγεται η πλειοψηφία των ελληνικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Οσο για την πλειοψηφία των ελληνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αυτές που απασχολούν ελάχιστα άτομα, για να πάρουν επιχορήγηση θα πρέπει να υποβάλουν μελέτη βιωσιμότητας. Δηλαδή, εξαιρούνται εξ ορισμού, καθώς βρίσκονται μεταξύ φρούριας και αρθραρίσιας.

Ο μπαξές του νέου νόμου έχει για όλους. Για τους μεγαλοενδόχους, που θα εισπράττουν ένα 5% επιπλέον για ξενοδοχεία 4 και 5 αστέρων, για τις επιχειρήσεις που θα υποβάλουν σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης, οι οποίες θα υπάρχουν σε ειδικό καθεστώς πρόσθετης ενίσχυσης, για επενδύσεις στις βαλκανικές χώρες, αικόμια και για το δεσποταριό, που θα επιχορηγείται για την ανέγερση ξενώνων ή τη μετατροπή κτιρίων σε χώρους κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών! Ολοι θα φάνε και θα πιουν στην υγεία των κορδιών που σφρύγουν το ζωνάρι.

Την 25η μέρα απεργίας πείνας διανύει σήμερα ο Κούρδος αγωνιστής Σινάν Μποζκούρτ (Ταϊλάν), διεκδικώντας τη μη έκδοσή του στη Γερμανία και την άμεση αποφυλάκισή του. Την απόφαση θα πάρει ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας, ο οποίος κωλυτεργεί, υπολογίζοντας προφανώς στο σταμάτημα της πίεσης από το ευρύ κίνημα για την μη έκδοση του Ταϊλάν που έχει αναπτυχθεί.

Η υγεία του Ταϊλάν έχει επιδεινωθεί από την πολυήμερη απεργία πείνας και είναι πιθανό τις επόμενες μέρες να μεταφερθεί από τις φυλακές Κομοτηνής, όπου κρατείται σε νοσοκομείο. Παρουσιάζει ζαλάδες, τάση για εμετό και πόνους στο συκώτι.

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αλληλεγγύης ήταν να συναντηθεί την περασμένη Πέμπτη με τον Παπαληγούρα, ενώ την ερχόμενη Πέμπτη, 2 Δεκέμβρη, στις 7 το απόγευμα οργανώνεται συναυλία αλληλεγγύης στα Προπύλαια. Να φροντίσουμε να είμαστε εκεί.

Με τη ματιά του «Ρόιτερς»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 για ασφάλειας για τις εκλογές στο τέλος Ιανουαρίου στην ιρακινή αστυνομία και στην Εθνική Φρουρά.

Κατά την έρευνα στα ερείπια των έξι κατεστραμμένων αστυνομικών τμημάτων τη Δευτέρα, ένας αμερικάνος αξιωματικός δήλωσε ότι πιθανόν θα περάσουν μήνες για να στηθούν νέα αστυνομικά τμήματα, πόσο μάλλον για να επανδρωθούν με αξιόπιστους και μάχιμους άντρες.

Η Αστυνομική Ακαδημία της Μοσούλης κάστους πολλών εκατομμυρίων δολαρίων, γεμάτη με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, όπλα, εξοπλισμό πρώτων βοηθειών και άλλα εφόδια δέχθηκε επίθεση και λεηλατήθηκε και στη θέση της βρίσκονται τώρα συντρίμμια και ερείπια.

Λίγες μέρες πριν δεχθεί την επίθεση των ανταρτών, την είχαν επισκεφθεί ανώτατοι αμερικάνοι στρατιωτικοί στο Ιράκ και εγκωμίασαν την αποτελεσματικότητα της στρατολόγησης και της εκπαίδευσης.

Οι αμερικανικές αρχές διάπλησαν εκατομμύρια δολάρια και πολλές ώρες εργασίας για

αυτοί ακόμη που παρέμειναν στη θέση τους (σ.σ. δεν λιποτάχτησαν) θεωρούνται επικίνδυνοι.

Πριν προσπεράσει το μόνο αστυνομικό τμήμα στην περιοχή του που βρίσκεται υπό τον έλεγχο της αστυνομίας, ένας αμερικάνος αξιωματικός μας εξήγησε ότι αν οι αστυνομικοί δεν φοράνε αλεξίσφαιρα γιλέκα και δεν απαντήσουν όταν τους χαιρετήσει κουνώντας το χέρι, τότε αυτοί πιθανότατα είναι με το μέρος των ανταρτών.

Το να μη φορούν αλεξίσφαιρα γιλέκα δείχνει ότι είναι με το μέρος των ανταρτών, γι αυτό και προφανώς γνωρίζουν ότι δεν πρόκειται να δεχτούν πυροβολισμούς ή επίθεση από αντάρτες, μας εξήγησε ο αξιωματικός.

Κανέίς απ' αυτούς δεν φορούσε αλεξίσφαιρο γιλέκο και κανείς δεν απάντησε στον χαιρετισμό του αξιωματικού.

■ Την Πέμπτη στο Στρατοδικείο

Δικάζεται ο Δ. Κουφοντίνας

Ακούγεται σαν καλαμπούρι, αλλά είναι πέρα για πέρα αληθινό. Την ερχόμενη Πέμπτη 2 Δεκέμβρη, στο Στρατοδικείο του Ρουφ, καλείται να δικαστεί για ανυποταξία ο Δημήτρης Κουφοντίνας, ο οποίος δεν παρουσιάστηκε για να υπηρετήσει στον Ελληνικό Στρατό, επειδή πέρασε στην παρανομία.

Το ελληνικό κράτος πολύ θα ήθελε να μη γίνει ποτέ αυτή η δίκη. Μια αικόμη παρουσία του Δ. Κουφοντίνα σε δικαστήριο και μόλιστα σε στρατοδικείο δεν είναι ό,τι το καλύτερο για την κρατική προπαγάνδα. Υπάρχει, όμως, και η γραφειοκρατία και η τυπολογτρία που δεν μπορεί να τις ξεπεράσει. Μπορεί ο Ελληνικός Στρατός να αποστρατεύει αμέσως όποιον καταδικαστεί για οποιονδήποτε λόγο σε ποινή φυλάκισης άνω των πέντε ετών, όμως εδώ υπάρχει το αδίκημα της ανυποταξίας και πρέπει να το εκδικάσουν τυπικά, έστω και αν ο εν λόγω ανυπότακτος (όνομα και πράμα) έχει καταδικαστεί σε πολλάκις ισόβια από το έκτακτο δικαστήριο του Κορυδαλλού.

Οπως μας πληροφόρησε ο ίδιος, ο Δ. Κουφοντίνας θα εμφανιστεί στο Στρατοδικείο και θα τοποθετηθεί πολιτικά επί της κατηγορίας που αντιμετωπίζει. Θα έχουμε, λοιπόν, μια ενδιαφέρουσα δίκη, γιατί βέβαια η πολιτική ποποθέτησης Κουφοντίνα δεν θα περιοριστεί στη συγκεκριμένη κατηγορία.

Ζητούμενο είναι η παρουσία του κινήματος αλληλεγγύης και σ' αυτή τη δίκη. Μπορεί να μην έχει τη σημασία που έχουν οι μεγάλες τρομοδίκες, μπορεί τη κατηγορία να είναι αστεία, πρόκειται όμως για μια πολιτική μάχη που πρέπει να δώσει και το κίνημα αλληλεγγύης με μαζική παρουσία στο Στρατοδικείο.

Στο στόχαστρο το «τρίγωνο του θανάτου»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 θανάτου. Πρόκειται για ένα νοητό τρίγωνο, που σχηματίζεται από τις πόλεις Γιουσουφίγια, Μαχμουντίγια, Λατιγίγια και Ισκανταρίγια.

Οι πόλεις αυτές και τα χωριά του τριγώνου κατά μήκος του Ευφράτη, με ένα εκατομμύριο περίπου πληθυσμό στην πλειοψηφία σουνιτικό, θεωρούνται από τους κατοίκους της, και επίσης ότι εκεί βρίσκεται η αποθήκη από όπου αποκαλύφτηκε πρόσφατα ότι έχουν κλαπεί τουλάχιστον 380 τόνοι ισχυρό εκρηκτικό υλικό.

Για τους λόγους αυτούς η αμερικανική στρατιωτική διοίκηση θεωρεί ότι η εκκαθάριση της περιοχής από τους αντάρτες θα καταφέρει ισχυρό πλήγμα στην ιρακινή αντίστ

■ **Μητροπολιτικό
Πάρκο Εθνικού**

**Όνειρο
ήταν και
πάξι**

«Δεν υπάρχει διλημμα τοιμέντο ή πράσινο. Η απόντηση είναι αυτονόητη. Δεσμευόμαστε ότι μικρό προσοστό των χώρων θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για εγκαταστάσεις πολιτιστικού και αθλητικού χαρακτήρα».

Αυτά έλεγε λίγες μέρες πριν τις εκλογές, σε ομιλία του στην Αργυρούπολη, ο Κ. Καραμανής, αναφερόμενος στο χώρο του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού και απαντώντας στο αίτημα των κατοίκων της περιοχής να μην προχωρήσουν τα σχέδια οικοπεδοποίησης, αλλά να κατασκευαστεί το Μητροπολιτικό Πάρκο που προβλεπόταν από το παλιό Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας.

Η προεκλογική περίοδος, όμως, πέρασε και ήδη διανύουμε την περίοδο της αθέτησης των προεκλογικών υποσχέσεων. Σύμφωνα με πληροφορίες, σε σύκεψη που έγινε στο Μαξίμου υπό την προεδρία του Καραμανή και με τη συμμετοχή του Σουφλίου και της Πετραλίας, με αντικείμενο τη μεταοιλυμπιακή χρήση των αθλητικών εγκαταστάσεων, αποφασίστηκε να ακολουθήσει ως μπούσουλας το πλαίσιο, οι βασικές κατευθύνσεις, του διεθνούς αρχιτεκτονικού διαγωνισμού που είχε προκηρύξει η κυβέρνηση Σημίτη.

Οι κατευθύνσεις αυτές πρόβλεπταν ότι θα οικοπεδοποιηθούν τουλάχιστον 1.000 από τα 5.300 στρέμματα της έκτασης που καταλαμβάνει το πρώην αεροδρόμιο και επιπλέον ότι στην υπόλοιπη έκταση θα διασπαρούν μια σειρά εγκαταστάσεις (γήπεδα, συνεδριακά κέντρα, ξενοδοχεία), τα οποία θα καταλαμβάνουν περίπου τη μισή έκταση. Μάλιστα, στη μελέτη που κέρδισε το πρώτο βραβείο η προσ οικοπεδοποίηση έκταση ορίζεται στα τέσσερα καλύτερα σημεία της έκτασης, για να μπορέσουν τα οικόπεδα να προσελκύσουν επενδυτές διατεθειμένους να πληρώσουν ψηλές τιμές.

Εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε ότι πλέον δεν μιλάμε για Μητροπολιτικό Πάρκο, αλλά ούτε καν για πάρκο. Μιλάμε για μια μεγάλη έκταση στην οποία θα υπάρχουν ποικίλες εγκαταστάσεις (αθλητικές και εμπορικές) περιτριγυρισμένες από πράσινο. Ισως να δούμε σ' αυτή την έκταση να κατασκευάζεται και το νέο γήπεδο του Παναθηναϊκού. Οι τελικές αποφάσεις θα παρθούν σε νέα σύκεψη που θα γίνει και πάλι υπό την προεδρία του Καραμανή.

Η αλληλεγγύη είναι πολιτική πράξη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

κρατούσε ίσες αποστάσεις από το άρθρο Βεζύρογλου και την απάντηση που έδωσαν μελη του κινήματος αλληλεγγύης, δεν έγινε κατορθωτό να υιοθετηθεί από την Επιτροπή. Εποι, η εκτόξευση της λάσπης έμεινε και το χάσμα έγινε αγεφύρωτο. Η πλευρά Γιωτόπουλου το δημιούργησε, αυτή επέλεξε να το διευρύνει.

Δεν πρόκειται για αιστοχίες ή λάθη. Πρόκειται για μια συνειδητή πολιτική επιλογή, η οποία αδιαφορεί για οιδήποτε άλλο και οποιονδήποτε άλλο πέραν του Γιωτόπουλου και της υπόθεσής του. Είναι ένας αιτιολογικός δρόμος, που αναζητά τομές με την αστική κοινωνία, με το σύστημα εξουσίας. Για να προλάβουμε την ένσταση ότι είμαστε υπερβολικοί, παραθέτουμε κάποιες δηλώσεις :

«Μπορεί να ονομαστεί σαν δίκη αντισυστημικών πολιτικών αντιπάλων και αυτή η δίκη έγινε με τους κανόνες που στην Ελλάδα έγιναν και στο παρελθόν τέτοιες δίκες».

G. Ραχιώτης, στην «Κόντρα» μετά το τέλος της δίκης («Κ», 13.12.03)

«Δεν ήταν δίκαιη δίκη, ούτε καν δίκη. Ήταν ένα θέατρο. Νομίζω ότι σε σχέση μ' εμένα η ποινή είναι υπαγορευμένη από τους Αμερικανούς... Νομίζω ότι η απόφαση αυτή ήταν κατευθείαν από τους Αμερικανούς και αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει βέβαια ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης».

A. Γιωτόπουλος, δήλωση αμέσως μετά την εκφράνση των ποινών (17.12.03)

«Ελπίζουμε η νέα κυβέρνηση να μην τώθει δεσμευμένη από το εξαιρετικό καθεστώς που της κληροδότησε η προηγούμενη και να πάρει τα αναγκαία μέτρα για να διεξαχθεί μια τιμιά δίκη, καταργώντας τις ad hoc ρυθμίσεις, ιδίως αυτές που φαλκιδεύουν την αιδιάβλητη επιλογή των δικαστών και την άμεση δημοσιότητα της δίκης».

G. Ραχιώτης, συνέντευξη στα «Νέα», (22.11.04)

«Στη σημερινή Γερμανία, σε ανάλογες δίκες, με στοιχεία του ίδιου τύπου, τα Δικαστήρια δεν δίστασαν να αθωώσουν έναν Αραβα καπηγορούμενο για συνέργεια στην επίθεση ενάντια στους διδύμους πύργους, αλλά και τον Βάνιριχ. Άλλη η Γερμανία οικοδόμησε μεταπολεμικά τη δικαιούνη της σε υγείς δημοκρατικές βάσεις, ενώ στη Δημοκρατία μας τριάντα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, η Δικαιούνη μας, στις ανώτερες βαθμίδες της, στελέχωνται στις καρίες θέσεις από δικαστικούς λειτουργούς που υπηρέτησαν τη χούντα. Είναι φυσικό να θελουν να συντρίψουν κάποιον που έκανε αντίσταση στη Δικτατορία».

A. Γιωτόπουλος, δήλωση (13.10.2004)

Η διολίσθηση πλέον είναι προφανής. Τα περι «αντισυστημικών πολιτικών αντιπάλων» και «απόφρασης υπαγορευμένης από τους Αμερικάνους» έχουν πάει περίπτωτα. Πλέον υπάρχει μόνο ο κατηγορούμενος Γιωτόπουλος απέναντι σε μια «χρούντα δικαστών». Δεν υπάρχει μια ομάδα πολιτικών κρατούμενων, ένα κίνημα αλληλεγγύης, ένας κοινός στόχος. Υπάρχει ένα κραυγαλέο άνοιγμα προς την αστική δημοκρατία, προς τον αστικό κόσμο. Κουβέντες όπως αυτές για τη «δημοκρατική Γερμανία» δεν ξεφεύγουν τυχαία από έναν πολιτικοποιημένο άνθρωπο, πάσο μάλλον από έναν αριστερό. Ακόμα κι αν αγνοούσε τα «μολυβένια χρόνια», το Σταμχάι,

τα έκτακτα στρατοδικεία, τις συλλήψεις και καταδίκες ακόμα και συνηγόρων υπεράσπισης των «τρομοκρατών», που δεν τα αγνοούσε, δεν μπορεί να ξέχασε τις συνεχείς αναφορές του προέδρου Μαργαρίτη στο αντιδημοκρατικό δικαστικό καθεστώς που επιβλήθηκε στη Γερμανία και την Ιταλία, το οποίο αντιπαρέβαλε με τη δημοκρατική δίκη που αυτός διημύνθη.

Ο καθένας μπορεί να αξιολογήσει πολιτικά αυτή τη διολίσθηση και να βγάλει τα συμπεράσματά του. Το κίνημα αλληλεγγύης δεν είχε κανένα λόγο να καθορίσει τη στάση του σε σχέση μ' αυτή. Εχει από την πρώτη στιγμή διακηρύξει ότι θα σηρίξει όλους τους πολιτικούς κρατούμενους, με βάση την υπερασπιστική τους γραμμή, φτάνει αυτή να μην στηρίζεται στη συνεργασία με το κράτος και να μη στρέφεται σε βάρος συγκατηγορούμενων. Να μην απαξιώνει και λασπολογεί. Να οριοθετείται έναντι του κράτους και όχι έναντι συγκατηγορούμενων. Είχε κάθε λόγο να μετράει τη βεζυρόγλεια λάσπη που οποία ήταν ακόμα εξαιρετικά νωπή.

Φτάσαμε έτσι στον ογκώνα ενάντια στις συνθήκες κράτησης, κορύφωση του οποίου υπήρξε η απεργία πείνας. Η πλευρά Γιωτόπουλου είχε ήδη διαφοροποιηθεί στη φάση των παραστάσεων των συνηγόρων στο υπουργείο Δικαιοσύνης, αρνούμενη το αίτημα της αποκατάστασης συνθηκών κράτησης ίδιων μ' αυτές των υπόλοιπων κρατούμενων και προωθώντας τα επιμέρους αιτήματα της διεύρυνσης του προαυλίου και της ελεύθερης πρόσβασης στους κοινόχρηστους χώρους της φυλακής. Γεγονός που δεν έγινε ευρέως γνωστό, αφού εκείνο που κυριάρχησε ως κοινός τόπος ήταν το αίτημα για κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης των πολιτικών κρατούμενων.

Η κυλιόμενη ως προς την έναρξη της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων, με πρώτο τον Δ. Κουφοντίνα, ξεκίνησε στις 18 Σεπτέμβρη. Ο Α. Γιωτόπουλος μπήκε σ' αυτή τελευταίος, στις 16.10.04, χωρίς μέχρι τότε να έχει κάνει καμιά δήλωση. Είχαν προηγηθεί οι Χρ. Ξηρός στις 25.9, Η. Κωστάρης στις 2.10, Σ. και Β. Ξηρός στις 8.10 και Χρ. Τσιγαρίδας στις 12.10. Στη δήλωση που έκανε ξεκίνησε τις γυναικείες φυλακές «ώστε να μπορούμε τουλάχιστον να κάνουμε λήγα βήματα είναι μια μικρή βελτίωση που όμως δεν αρέιει το καθεστώς απομόνωσης». Δηλαδή, επικαλέστηκε ως μικρή βελτίωση κάτι πολύ πιο έλασσον απ' αυτό που είχε ήδη κατακτηθεί και το οποίο είχε απαξιώσει.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχει ένα μείζον πολιτικό πρόβλημα. Ενα πρόβλημα όχι απλά απαξιώσης ανάστασης από την απεργία πείνας, αλλά και πρόβλημα συκοφάντησης αγωνιστών με δι, το πιο χυδαίο υπόρχει. Οσοι «κυκλοφορούμενοι» και «ακούμενοι» γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι ελεεινοί «ψιθυριστές» λένε πολύ περισσότερα απ' αυτά που έγραψε ο αχυράνθρωπος Βεζύρογλου. Και στόχος τους δεν είναι μόνο ο Δ. Κουφοντίνας, αλλά και ο Χρ. Τσιγαρίδας και όσοι από το κίνημα αλληλεγγύης δεν υπέκυψαν στον πολιτικό εκβισσό και αποστασιοποιήθηκαν απ' αυτή τη διασπαστική κίνηση. Ολοι έχουν γίνει πλέον... πράκτορες, ενεργούμενα μιας... τεράστιας σκευωρίας. Η κ. Χριστίνα Χρηστίδη, μέλος της γνωστής Επιτροπής, δεν δίστασε να γράψει και δημόσια, σε επιστολή της στην «Ελευθεροτυπία», ότι εμείς στηρίζουμε πολύ ουσιώδη την υποστήριξή τους στην κόντρα με την Τουρκία. Για να ακριβολογ

Πέρασαν 13,5 και 5,5 χρόνια αντίστοιχα από τότε που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα της ΕΕ οι κανονισμοί 2092/1991 και 1808/1999 για τη βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία. Ο δεύτερος κανονισμός ενσωματώθηκε στον πρώτο και στο διάστημα που πέρασε έγιναν πολλές τροποποιήσεις τόσο σε άρθρα του όσο και στα παραρτήματά του. Στο παράρτημα VI του αρχικού κανονισμού προβλέπονταν στην παραγωγή βιολογικών προϊόντων η χρήση προσθέτων χημικών (εννοείται της βιομηχανίας) και μεταποιημένων γεωργικών προϊόντων που έχουν παραχθεί με συμβατικούς δρόους. Βασικό επιχείρημα των Κομισάριων ήταν και εξακολουθεί να είναι, ότι τα χημικά προσθετικά είναι απαραίτητα για να συντηρούνται τα βιολογικά προϊόντα και ότι χρησιμοποιούνται ως προσθετικά και προϊόντα της συμβατικής γεωργίας, γιατί τα αντίστοιχα της βιολογικής δεν είναι σε αρκετή ποσότητα στην ΕΕ.

Πέρασαν από τότε 13,5 χρόνια και όχι μόνο εξακολουθούν να επιτρέπονται αυτά στο παράρτημα VI του κανονισμού 2092/1991, αλλά και να γίνονται συζητήσεις σε επιτροπές εργασίας της Κομισιόν για να αυξηθεί ο αριθμός των προσθετων χημικών στην παραγωγή βιολογικών προϊόντων. Οι Κομισάριοι έφτασαν στο σημείο να θέτουν για πρώτη φορά ζήτημα να επιτραπεί η χρήση του νιτρώδους νατρίου και του νιτρικού καλίου στην παραγωγή βιολογικών προϊόντων με βάση το κρέας.

Φυσικά, αυτή δεν είναι η μοναδική παραφωνία που αντιστρατεύεται τη φιλοσοφία της βιολογικής γεωργίας. Αν αναλύμε ολές τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, τόσο για την παραγωγή της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας όσο και τον ελεγκτικό μηχανισμό που εγκαθίδρυεται μέσω αυτής, θα γεμίζαμε πολλά φύλλα της «Κ». Δεν θα το κάνουμε σ' αυτό το άρθρο, γιατί θέλουμε να ξεκινήσουμε την παρουσίαση της έρευνάς μας (που κρατάει πάνω από χρόνο) με σημαντικές αποκαλύψεις. Αποκαλύψεις που έχουν να κάνουν με το ότι εδώ και δύο χρόνια περίπου δύο μεγάλες αλλαντοβιομηχανίες πλασάρουν στην αγορά βιολογικά αλλαντικά χρησιμοποιώντας παράνομα πρόσθετα νιτρώδη και η πολιτική γεσία του υπουργείου Γεωργίας (πρώην και νυν) δεν έχει τα κότσια να τις υποχρεώσει να σταματήσουν να εξαπατούν τον ελληνικό λαό λανσάροντας ως βιολογικά σαλάμια αυτά που παράγονται από τη συμβατική κτηνοτροφία. Αποκαλύψεις που καταδεικνύουν ακόμη την ανυπαρξία αικόμη κι αυτών των υποτυπώδικων ελεγκτικών μηχανισμών που προβλέπονται από την κοινοτική και εθνική νομοθεσία.

Βιολογικά αλλαντικά με πρόσθετα νιτρώδη!

Παραπάνω αναφέραμε, ότι στο παράρτημα VI του κανονισμού 2091/1991 επιτρέπεται η χρήση ορισμένων προσθετων βιομηχανικών χημικών ενώσεων και ότι αυτό αντιστρατεύεται τη φιλοσοφία της παραγωγής βιολογικών προϊόντων. Το νιτρώδες νάτριο (Ε 250) και το νιτρικό καλίο (Ε 252) δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο των εγκεκρι-

■ Βιολογική Γεωργία και Κτηνοτροφία

Μια μεγάλη απάτη

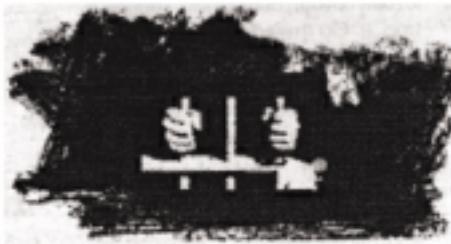
μένων χημικών προσθετων του παραρτήματος VI. Ο πιστοποιητικός οργανισμός ΔΗΩ, ελέω υπουργείου Γεωργίας, προχώρησε στη δημιουργία πιστοποιητικού βιολογικού σαλαμιού με τη χρήση ως πρόσθετων συντηρητικών του νιτρώδους νατρίου και του νιτρικού καλίου. Ο ΟΠΕΓΕΠ, ενώ είναι η αρμόδια επιπτική αρχή και πρέπει να ελέγχει την ΔΗΩ και τους δύο άλλους πιστοποιητικούς οργανισμούς, σφύριξε κλέφτικα. Δεν μπλοκάρισε, ως όφειλε, την ΔΗΩ και πολύ περισσότερο δεν εισηγήθηκε στην πολιτική γεσία του υπουργείου Γεωργίας να τροποποιηθεί η σχετική ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση) για να μην μπορούν η ΔΗΩ και ο άλλοι πιστοποιητικοί οργανισμοί να εκδίδουν πιστοποιητικά βιολογικών προϊόντων. Δύο αλλαντοβιομηχανίες, η Creta Farm και ο Νίκας, εκμεταλλεύτηκαν το πιστοποιητικό της ΔΗΩ και εδώ και δύο περίπου χρόνια πλασάρουν στην αγορά ως βιολογικά σαλάμια, προϊόντα που στην παρασκευή τους χρησιμοποιούνται απαγορευμένα πρόσθετα, δηλαδή το νιτρώδες νάτριο και το νιτρικό καλίο.

Το ΔΣ του ΟΠΕΓΕΠ, ενώ είχε περάσει περίπου ένας χρόνος από τότε που οι δύο αλλαντοβιομηχανίες είχαν πρωθήσει τα «βιολογικά» αλλαντικά τους στην αγορά, με απόφασή του στις 7 Μάη του 2003 προχωρύσε στη συγκρότηση ομάδας έργου «Για την εκπόνηση σχεδίου Εθνικών Κανόνων για την παραγωγή μεταποιημένων χωρικών προϊόντων βιολογικής γεωργίας με βάση το κρέας». Ι. Το πλαίσιο που θέτει η κοινοτική νομοθεσία για την παραγωγή προϊόντων βιολογικής γεωργίας θεσπίζει την γενική αρχή απαγόρευσης χρήσης χημικών προσθετων (νιτρικών, νιτρώδων, φωσφορικών κλπ) κατά την παραγωγή διαδικασία. Η υιοθέτηση της χρήσης των προσθετων αυτών κατά την παρασκευή οποιωνδήποτε προϊόντων έρχεται ως εκ τούτου σε αντίθεση με τον ορισμό και την φιλοσοφία της βιολογικής γεωργίας.

ΙΙ. Οι δεθνείς οργανισμοί, όπως ο Codex Alimentarius και η JFOAM, ανήγησαν να συμπεριλάβουν στη λίστα προσθετων τη χρήση νιτρικών και νιτρώδων για την παραγωγή βιολογικών προϊόντων.

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ
ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ**

ΑΘΗΝΑ 4-5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2004

**Εναρξη Σάββατο, 4/12, 10 π.μ.
ΑΣΟΕΕ**

Γιατί οι κύριοι Γ. Παπαβασιλείου και Ε. Μπασιάκος δεν προχωρούν άμεσα στην απαγόρευση της χρήσης των προσθετων νιτρώδων στην παραγωγή βιολογικών αλλαντοβιομηχανίες; Γιατί δεν βάζουν λουκέτο στη ΔΗΩ που παραβιάζει προκλητικά την κοινοτική και εθνική νομοθεσία; Γιατί δεν αυτορρυπτούν τη νομοθεσία και δεν δημιουργούν ουσιαστικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς για την βιολογική γεωργία (και όχι μόνο);

Ρωτήσαμε πρόσφατα τον πρόεδρο του ΟΠΕΓΕΠ Γ. Παπαβασιλείου, γιατί δεν εισηγείται άμεσα την απαγόρευση της χρήσης των προσθετων νιτρώδων στην παραγωγή βιολογικών προϊόντων από της δύο αλλαντοβιομηχανίες και μιας απάντησε ότι περιμένει από τον υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο να υπογράψει την απόφαση για συγκρότηση επιτροπών. Γιατί άραγε κάνει αυτή την κίνηση; Δεν του αρκεί το ότι απαγορεύεται από τον κανονισμό; Δε συμφωνεί με τη γνωμοδότηση των εμπειρογνωμόνων, μεταξύ των οποίων είναι και ο ομοιδεάτης του Ι. Μεταξόπουλος, καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών;

Κάνει αυτές τις κίνησεις ο Γ. Παπαβασιλείου γιατί τόσο αυτός όσο και ο Ε. Μπασιάκος δεν έχουν την πολιτική βούληση να συγκρουστούν με τους αλλαντοβιομηχανίες και θέλουν να κερδίσουν χρόνο αναμένοντας τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις από την Κομισιόν και το συμβούλιο υπουργών Γεωργίας των 25, που θέλουν να νομιμοποιήσουν τη χρήση των νιτρώδων στην παραγωγή βιολογικών αλλαντικών.

Οπως είναι γνωστό, τόσο οι συγκεκριμένες αλλαντοβιομηχανίες όσο και άλλες εισάγουν από την Ολλανδία, τη Γερμανία και άλλες χώρες γουρούνια προκειμένου να καλύψουν τις παραγωγικές τους ανάγκες. Η Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας δεν έχει ακόμη ξεκινήσει να κάνει επιτόπιους ελέγχους (την ευθύνη γ' αυτό φέρει ακέραια η πολιτική γεσία του υπουργείου Γεωργίας), με βάση το κρέας λόγω του ότι τα πρόσθετα αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται στον πίνακα της πρότασης της επιπροπής της ΕΕ, αλλά και λόγω του ότι κατά κανόνα χρησιμοποιούνται για την παρασκευή συμβατικών προϊόντων με χαμηλή ποιότητα πρώτης ύλης και ως εκ τούτου δεν είναι τεχνολογικά αναγκαία για την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων όπως τα προϊόντα βιολογικής παραγωγής.

Είναι καταπέλτες οι τέσσερις εμπειρογνόμονες με τη γνωμοδότηση τους, γ' αυτό και δεν άρεσε στο ΔΣ του ΟΠΕΓΕΠ και στον ανεκδιγότερο Γ. Δρυ.

Πέρασαν 9 μήνες διακυβέρνησης από τη ΝΔ και οι δύο αλλαντοβιομηχανίες συνεχίζουν ανενόχλητα να παράγουν και να πουλούν αλλαντικά με νιτρώδη. Το νέο ΔΣ του ΟΠΕΓΕΠ και η νέα πολιτική γεσία του υπουργείου Γεωργίας κάνουν το κορίδιο, παρά το γεγονός ότι υπάρχει κίνδυνος για τη δημόσια υγεία, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση των εμπειρογνωμόνων.

Είχαμε προειδοποιήσει τον υφυπουργό Α. Κοντό, που έχει την αρμοδιότητα της κτηνοτροφικής παραγωγής, ότι καλά θα κάνει να μη μιλά για βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία, γιατί σύντομα θα αρχίσουμε να παρουσιάζουμε την αποκαλυπτική μας έρευνα και θα αρχίσει να τρέχει. Δεν μας άκουσε. Ας πάρει λοιπόν την πρώτη γεύση και ας περιμένει τη συνέχεια.

Γεράσιμος Λιόντος

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Είναι η πιτυρίδα το μεγαλύτερο πρόβλημα της εποχής μας; Κοσμοφώνιταν σελίδα 69. Υπάρχει κάτι πιο σπουδαίο από τα νέα ringtones; Μπούρδα σελίδα 3. Ο άντρας των ονείρων σας πρέπει να έχει παραλληλόγραμμο στέρνο, τεθλασμένες τρίχες, ατρακτοειδείς μύες, τραπεζοειδές πηγούνι, κυλινδρικό εργαλείο και πρισματικούς όρχεις; Cappuccino σελίδα 5.

* Ενα ακόμη μεμονωμένο περιστατικό, τη φορά αυτή σε αστυνομικό τμήμα της Θεσσαλονίκης (εμπλέκονται καμιά δεκαριά αστυνομικοί και μερικοί δικηγόροι). Οχι και τίποτα σπουδαίο, όπως φαίνεται από την ποινική δίωξη για ψευδή θεβαίωση, ενεργητική και παθητική δωροδοκία, παράβαση του νόμου περί μεσαζόντων και παράβαση καθηκοντος. Τουτέστιν ελληνοποιήσεις, με ταρίφα 1500 ευρώ. Σε άλλο μεμονωμένο περιστατικό πριν μέρες, αστυνομικός λήστεψε τράπεζα στην Κάτω Αχαΐα. Σήκωσε 5.000 ευρώ γιατί είχε χρέη και μνηστή 16χρονη... Τέλος, σε άλλο μεμονωμένο περιστατικό, οι αρχές βρίσκονται κοντά στο μεγαλύτερο κύκλωμα μαστροπείας που εξαρθρώθηκε ποτέ, αποτελούμενο από 26 άτομα (ανάμεσά τους και αστυνομικοί). Το "σπίτι", όπου οι αστυνομικοί χαρακτηρίζονταν "πελάτες με ειδική μεταχείριση" (σύμφωνα με καταδέσεις), βρισκόταν απέναντι από το αστυνομικό τμήμα Γλυφάδας.

* Οι Financial Times συμπεριλαμβάνουν τον Μπερλουσκόνι στις πρώτες δέσεις του πίνακα των δισεκατομμυριούχων. Και αναφέρουν ότι προσάρμοσε τη νομοδεσία στις εμπορικές και προσωπικές του ανάγκες. Συνήθως τέτοιοι τύποι βάζουν τους "υπηρέτες του λαού" να καθαρίζουν για πάρτη τους, αλλά εδώ έχουμε ταυτοπροσωπία, make it by yourself που λένε...

* Το "Βήμα" χαρακτήρισε ακροδεξιό τον Καρατζαφέρη κι εκείνος έκανε αγωγή εναντίον του. Άκου ακροδεξιό, έναν υπερκομματικό πολιτικό όλων των Ελλήνων!

* Hesse ψηλά κι αγνάντευε...

* Αληθεύει αυτό που έγραψε το "Ποντίκι", ότι εξέχον στέλεχος του ιδιαίτερου γραφείου του υπουργού εθνικής άμυνας, συμμετέχει με μονάδα καταδρομών στην πολιορκία του Πολυτεχνείου κι αργότερα στο πραξικόπημα Ιωαννίδη; Λαμακία ερώτηση, ειδη...

* Η επιτροπή αλληλεγγύης στον Ταϊλάνδη προτρέπει συλλογικότητες, φορείς και ιδιώτες να εκφράσουν εγγράφως στον υπουργό δικαιοσύνης τη διαμαρτυρία τους για πιθανή έκδοσή του στην Γερμανία. Στο fax 210 7758742.

* Άλλο fax κι άλλο fucks, να εξηγόμαστε για να μην παρεξηγόμαστε.

* Δεν μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο δεν λείπει σχεδόν από κανένα τεύχος του Sunday (Αγγελιοφόρος) η Τίμη Μπακατσέλου και σχεδόν από κανένα τεύχος του on-off (Ελευθεροτυπία) η Δήμητρα Λιάνη. Πάντα εκεί, πρώτη μούρη στις κοσμικές στήλες. Τι γίνεται; (έτερη λαμακία ερώτηση).

* Τελειώνει και το φετινό φεστιβάλ κινηματογράφου με τις καλές και κακές ταινίες του και κυρίως με κάποιους περιέργους αστούς που συγκεντρώνει. Σκοτεινοί και πολυάσχολοι, κάνουν τα πάντα για να μην περάσουν απαρατήρητοι. Παρ' όλα τα συμπλέγματα που βλέπει κανείς να χορεύουν στην συμπεριφορά, στην αμφίσηση, στις χειρονομίες, ακόμα και στο πρόσωπο τους. Κι από την άλλη, φοιτητόκοσμος ν' αναζητά εναγωνίων εικόνες και νοήματα. Ο δε πυρήνας της εργατικής τάξης, μονίμως απόντας από μια "γιορτή" που δεν τον αφορά (δικαίως).

* Ήρθε και η άλλη φέρελπις σκηνοθέτης, η Λυδία Καρρά, να μας καταγγέλλει το τι γίνεται με την δόμηση και την καταστροφή της φύσης στο Αιγαίο, με το φίλμ "Φωνή Αιγαίου". Και εύλογα ήρδε η ερώτηση από Πάτμιο δεατή, στη συζήτηση μετά την προβολή: "Καλά, το Υπουργείο Αιγαίου χρηματοδότησε αυτή την ταινία για να καταγγέλλει τον εαυτό του;". Η δε σκηνοθέτης, το μόνο που είχε να πει, ήταν "να μην τους αποβαλλαίσουμε" κι έπλεξε το εγκώμιο του πρώην υπουργού, κυρίου Σηφουνάκη. Κάθε μέρα, κάθε στιγμή και μια επιβεβαίωση για τους όρους με τους οποίους παιζεται το παιχνίδι της ζωής.

* Ασε δε, που απαγορεύουν το παρκάρισμα στην απέραντη, ανεκμετάλλευτη έκταση του λιμανιού και σε οδηγούν σε παρακείμενο ιδιωτικό parking. Ο τύπος στην είσοδο δεν αφήνει ούτε τις δημοσιογραφικές ταυτότητες, χρειάζεται διαπίστευση λέει. Κάθισα κι εγώ ένα βράδυ και είδα πόσοι από τους εισελθόντες είχαν διαπίστευση. Δε-γα-λε-γω... (Θα δυμάστε την έκφραση-απάντηση στο όρο "ευελφάλεια" της Αννας Διαμαντοπούλου. Την εξηγούμε στο φύλλο 346 της 11/9/2004).

Kokkinoskoufis

■ Και οι Δήμαρχοι στο παιχνίδι

Μετά τις αντιδράσεις δημάρχων της Αττικής, ο υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Π. Παναγιωτόπουλος ανέκρουσε πρύμνα στο ζήτημα της οικοπεδοποίησης από τον ΟΕΚ στρατόπεδων που εκκενώνει ο στρατός, με αντάλλαγμα την κατασκευή δωρεάν κατοικιών για στρατιωτικούς στις περιοχές της μεθορίου. Ο υπουργός κάλεσε μερικούς από τους δημάρχους στο γραφείο του και τους δήλωσε ότι δεν πρόκειται να κάνει καμιά κίνηση χωρίς τη συναίνεσή τους. Τους ζήτησε δε να του υποδείξουν οικόπεδα για την ανέγερση εργατικών κατοικιών.

Οι δήμαρχοι, που είχαν εξαγγείλει κινητοποίησης για την «ανατροπή της τοπονομασίας των ελεύθερων χώρων της Αττικής», ευχαρίστησαν τον υπουργό και δήλωσαν ότι αναστέλλουν τις κινητοποίησης τους. Εμάς αυτό δεν μας καθηυτούχαζε. Ο Παναγιωτόπουλος είναι γνωστός λαϊκιστής και εκλέγεται στη Β' Αθηνανα. Η Δυτική Αθήνας είναι η εκλογική του βάση. Δεν θα ήθελε ποτέ, λοιπόν, να στηγανιστεί με κινητοποίησης από δήμους της περιοχής. Οι δήμαρχοι, από την άλλη, δεν διακρέουν σε λαμπούρια από τους υπουργούς. Ετσι και τους βάλει και αυτούς στο παιχνίδι, έτσι και τους δώσει κάποιο κοκαλάκι να γλείψουν, δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να δεχτούν σχέδια «μερικής οικοπεδοποίησης», τα οποία θα παρουσιάζουν ως τη μόνη ρεαλιστική λύση, προκειμένου να εξασφαλιστούν πόροι για να γίνουν κάποια πάρκα. Γιατί, βέβαια, δεν έχουν καμιά διάθεση να φερθούν στοιχειώδως ρεφορμιστικά. Να οργανώσουν κάποιες κινητοποίησης διεκδικώντας από την κυβέρνηση πόρους για να γίνουν τα άδεια στρατόπεδα πάρκα, που τόσο τα έχουν ανάγκη οι κάτοικοι της Αθήνας.

■ Βασιλειο των λαμόγιων

Το «Αττικό» νοσοκομείο στο Χαϊδάρι βούλιαξε 15 πόντους και σε κάθε δυνατή βροχή θα πλημμυρίζει, αν δεν γίνουν άμεσοι κάποια αντιπλημμυρικά έργα, που έπρεπε να γίνουν ταυτόχρονα με τη φάση κατασκευής του νοσοκομείου. Η ΕΕ απαιτεί από το υπουργείο Υγείας την επιστροφή 5 εκατ. ευρώ, εξαιτίας καθυστερήσεων στην κατασκευή του νοσοκομείου του Πύργου, για το οποίο το πρότιμα της Επιτροπής Δημοσιονομικού Ελέγχου εντοπίζει κακοτεχνίες και παρατυπίες στις προμήθειες ιατρικού εξοπλισμού. Ο Κακλαμάνης απέδωσε ευθύνες στην προηγούμενη διοίκηση της ΔΕΠΑΝΟΜ και ανακοίνωσε πως θα ακολουθήσουν πορίσματα για τα νοσοκομεία Αλεξανδρούπολης και Σερρών.

Η ΝΔ ανακαλύπτει τις λαμπούριες των Πασόκων και τις βγάζει στη φόρα, για να καλύψει την αθλιότητα του κρατικού νοσοκομειακού δικτύου. Μέχρι να αποκαλυφθούν οι λαμπούριες των δικών της εκλεκτών, θα δημαγωγεί σε βάρος των Πασόκων. Και βέβαια, τα νοσοκομεία θα εξακολουθήσουν να βρίσκονται σε άθλια κατάσταση και ο λαουτζίκος να βάζει όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα προβλήματα υγείας, με τα οποία κανείς δεν παίζει.

■ Ρουφιάνοι με... κοινωνική ευαισθησία

Υπήρχαν κάποιες παλιότερες εποχές

που όλοι οι ρουφιάνοι, ιδιαίτερα στην επαρχία που ήταν γνωστοί στις τοπικές κοινωνίες, είχαν ένα πράσινο καρτελάκι και μιθοδοτούνταν από την ΚΥΠ για τις υπηρεσίες τους. Μετά την πτώση της χούντας αυτό το ξεφτίλικι σταμάτησε. Οι ρουφιάνοι πληρώνονται από τα μυστικά κονδύλια και φροντίζουν κανείς να μη μαθαίνει ότι είναι ρουφιάνοι. Κάποια σε ΕΥΠ, μπας και καταφέρει να ξεπλυθεί κάπως από το αιματωλό της παρελθόντος. Ήταν η εποχή που οι Πασόκοι διύλευσαν χοντρά την ελληνική κοινωνία.

To διο επιπλεύει να κάνει τώρα ο Βουλγαράκης, που είχαν εξαγγείλει κινητοποίησης για την «ανατροπή της τοπονομασίας των ελεύθερων χώρων της Αττικής», ευχαρίστησαν τον υπουργό και δήλωσαν ότι αναστέλλουν τις κινητοποίησης τους. Εμάς αυτό δεν μας καθηυτούχαζε. Ο Παναγιωτόπουλος είναι γνωστός λαϊκιστής και εκλέγεται στη Β' Αθηνανα. Η Δυτική Αθήνας είναι η εκλογική του βάση. Δεν θα ήθελε ποτέ, λοιπόν, να στηγανιστεί με κινητοποίησης από δήμους της περιοχής. Οι δήμαρχοι, από την άλλη, δεν διακρέουν σε λαμπούρια από τους υπουργούς. Ετσι και τους βάλει και αυτούς στο παιχνίδι, έτσι και τους δώσει κάποιο κοκαλάκι να γλείψουν, δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα να δεχτούν σχέδια «μερικής οικοπεδοποίησης», τα οποία θα παρουσιάζουν ως τη μόνη ρεαλιστική λύση, προκειμένου να παρεμβάσει στα συναρμόδια υπουργεία και σημαντικές αλλαγές στο φορολογικό και αναπτυξιακό τοπίο

Δημόσια ή Ιδιωτικά Πανεπιστήμια;

Ζούμε σε μια εποχή που αυτό που θεωρούνταν κάποτε δεδομένα και καταχθίσεις της ταξικής συνειδησης έχουν ξεθωριάσει, που ακόμα και αυτό το ταξικό ένστικτο έχει απονήσει, που οι ριζοσπαστικές επαναστατικές ιδέες έχουν περιοριστεί σ' ένα πολύ στενό κύκλο ανθρώπων, που η ταξική άμυνα έχει υποχωρήσει.

Απογυμνωμένη η πλοαπά λαϊκή συνείδηση άγεται και φέρεται από ιδεολογήματα, φευδαισθήσεις, αντιδραστικές ιδέες και εύπεπτες συνταγές συμπεριφοράς, που έντεχνα καλλιεργούνται απ' όλες τις παραμέτρους του συστήματος.

Χρεία, λοιπόν, να επαναπροσεγγίσουμε με ταξική ματιά, να φωτίσουμε, να στεριώσουμε με επιχειρήματα, που προσδιάζουν στα λαϊκά συμφέροντα, «δεδομένα» και αιτήματα.

Και ας καταπιαστούμε σε τούτο το σημείωμα με ένα τελευταίας εσοδείας, σκοπίμως πολυδιαδεδομένο ερώτημα: Δημόσια ή ιδιωτικά πανεπιστήμια;

Οι νοήμονες γνωρίζουμε ότι η ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία ενός πανεπιστήμου απαιτεί κονδύλια δισεκατομμυρίων. Συνεπώς, κανένας «μη κερδοσκοπικός» φορέας δεν είναι διατεθειμένος να διαθέσει τούτα τα υπέρογκα ποσά σε μόνιμη βάση για την «ψυχή της μανούλας του», διατηρώντας παράλληλα το πανεπιστήμιο προσιτό στο μέσο εισόδημα του φοιτητή.

Οι Δήμοι, που παζαρεύουν (κάποιοι απ' αυτούς) με την κυβέρνηση την εικάρωση της αρμοδιότητας της ίδρυσης πανεπιστήμου (επειδή είναι ΝΠΔΔ) είναι καταχρεωμένοι, δε μπορούν να τα βγάλουν πέρα με στοιχειώδεις λειτουργίες που τους έχουν αναπεθεί και τα χάλια τους τα συναντάμε καθημερινά ως πολίτες, χώρια τα βαριά χαράτσια που τους πληρώνουμε για να μας παρέχουν υποτυπωδώς στοιχειώδεις και αναγκαίες υπηρεσίες.

Οι σαλιτμπάγκοι της ΓΣΕΕ που προσέτρεξαν στο νεύμα κυβέρνησης και αντιπολίτευσης να ιδρύσουν την «Ακαδημία Εργασίας και δια βίου μάθηση», που ευελπιστούν κατά δήλωσή τους να τη μετατρέψουν σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο, μυρίστηκαν ζεστό παραδάκι από τα ευρωπαϊκά κονδύλια του Δ' κοινοτικού πλαισίου, ενώ και τα δικά τους παιδιά θέλουν να βολέψουν και τη θέση τους ως θεσμού του συστήματος ν' αναβαθμίσουν. Το κατασκεύασμά τους, που με

τόσα ηχηρά λόγια το παρουσίασαν, στην ουσία δε θα' ναι τίποτε άλλο από ένα Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών συμβεβλημένο με κάποιο πανεπιστήμιο του εξωτερικού, κατά τα συνήθη πεπραγμένα των ΚΕΣ. Μόνο που αυτοί θα έχουν τις ευλογίες όλων των πολιτικών τους πατρώνων, γιατί άντας η ΓΣΕΕ, το ανώτατο υποτίθεται συνδικάτο των εργατών, έβαλαν πλάτη να αλωθεί η δημόσια πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Το εγχείρημα της ΓΣΕΕ μας προϊδεάζει ότι κάτι ανάλογο επιθυμούν και οι Δήμοι, που ονειρεύονται παράσημα, παραδάκι και μπιζνά και πάντως όχι πανεπιστήμιο με το φορτίο που όλοι έχουμε κατά νου και που διαμορφώθηκε ιστορικά στην Ευρώπη και στη χώρα μας.

Μόνο ο χρυσόδουλος έχει τα ριάλια να λειτουργήσει πανεπιστήμιο. Όμως εδώ είναι ξεκάθαρο πως πρόκειται για ιδεολογικό ζήτημα. Για ποιο λόγο η Εκκλησία, θέλει να φτιάξει πανεπιστήμιο; Μήπως για να εκμαλίζει πλήρως, μαζικά και δυναμικά τη νεολαία; Μήπως για να έχει ενισχυμένο βαρυσήμαντο λόγο στα πολιτικά πρόγραμματα; Εδώ ακόμη και τον οβολό του φτωχού επιζητά για να χτίσει ναούς, ακόμη και στις θεομηνίες και στις φυσικές καταστροφές συμπεριφέρεται απέναντι στο πληγωμένο «ποίμνιο» με υπερβολική τσιγκουνιά, γιατί τώρα, λοιπόν, να θέλει να μπει σε έξοδα; Ο λόγος είναι προφανής.

Και έτοις φτάσαμε στην καρδιά του ζητήματος. Δήμοι, ΓΣΕΕ και Εκκλησία είναι μόνο ο προθάλαμος για να περάσουμε στην ουσία, στον στόχο των οπαδών των ιδιωτικών πανεπιστημάτων. Πανεπιστήμια-παραρτήματα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων είναι ο στόχος.

Το εγχείρημα χαρακτηρίζεται από μια στενά χρησιμοθερική αντίληψη της γνώσης. Η έρευνα, η θεματολογία και το εύρος της, τα προγράμματα των πανεπιστημάτων, η διάρκεια των πανεπιστημάτων, τα πτυχία όλα θα καθορίζονται από τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Οι νόμοι της καπιταλιστικής αγοράς θα οδηγούν σε στρεβλώσεις (περιστασιακές καταστάσεις στον τομέα των επαγγελμάτων τελείωσης ένεσης προς τις προγραμματικές ανάγκες της εργαζόμενης κοινωνίας) και λοβιστομηνές προσωπικότητες που θα αναπτύνουν να βολέψουν και τη θέση τους ως εργαζόμενοι. Οι άλλοι, οι πολλοί βγάζουν πανεπιστήμια «του κιλού» και φυσικά δεν είναι ιδιαίτερα «απαιτητικοί» ως εργαζόμενοι είτε ως άνεργοι. Τα παραπεταμέ-

καπιταλιστή.

Η γνώση θα αποδυναμώθει και θα προσδιάσει περισσότερο στην κατάρτηση, ειδικά για τη μεγάλη πλειοψηφία των φροιτούντων των πρώτων κύκλων σπουδών, που θα προρίζονται για τη βάση της πραμιδας του καταφερισμού της εργασίας. Γνώσεις με ορίζοντα λήξης, που θα κοστίζουν φθηνά στο κεφάλαιο και πτυχία μιας χρήστης, θα είναι τα επιστημονικά και επαγγελματικά εφόδια των μεθαυριανών απασχολήσιμων. Οι απόφοιτοι των επόμενων ανώτερων (μεταπυχιακών) κύκλων θα είναι σαφώς πολύ λιγότεροι, θα έχουν πλατούτερες και βαθύτερες γνώσεις και θα προορίζονται για την κορυφή της ειραρχίας. Τούτες οι θέσεις όμως προφανώς και θα απαιτούν «αυξημένα προσόντα»: γερά πορτοφόλια, απώλεια κάθε ανθρωποφόρου προσώπου για τη λειτουργία των πανεπιστημάτων οδηγεί με μοθηματική ακριβεία τα ιδρύματα στην αγκαλιά των επιχειρήσεων (ήδη πολλές έρευνες και μεταπτυχιακά πραγματοποιούνται κατ' εντολή τους). Προωθείται η διάσπαση των σπουδών σε κύκλους (ο πρώτος τριετής) και η κατατεμόχιση του ενιαίου πτυχίου. Οραμα και στόχος του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης γίνεται η ολίευση φοιτητών-πελατών. Οι φεύγοντες διακηρύξεις περί ενίσχυσης της αυτονομίας των πανεπιστημάτων έχουν το χαρακτήρα του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» και η αξιολόγηση και χρηματοδότηση διακηρύσσεται ότι θα βασιζούνται πάνω σε συμπεφωνημένα μεταξύ κράτους και ιδρυμάτων. Στα περιζήτητα δε μεταπτυχιακά από καιρό τώρα οι φοιτητές καταβάλλουν τους υποχρεώσιδα της πανεπιστήμιας.

Τα «επιχειρηματικά πανεπιστήμια» που θα λειτουργούν με βάση το κέρδος και το σκληρό ανταγωνισμό μεταξύ τους θα ανατρέψουν πλήρως το τοπίο της λίγο-πολύ ισορροπημένης εικόνας μεταξύ των πανεπιστημάτων, των σχολών, των τμημάτων που έχουμε σήμερα. Πανεπιστήμια πολλών τοχυτών, πανεπιστήμια για την ελίτ και πανεπιστήμια για τους παριές θα είναι το αποτέλεσμα.

Τι θα κερδίσει το κράτος μ' αυτό; Θα μειώσει το βάρος του δημόσιου τομέα, κατά τα ειωθότα του άγριου φιλελευθερισμού, θα περιορίσει με δυο λόγια σημαντικά τις δαπάνες και θα κάνει και το χατιά των καπιταλιστών, που ζητούν να διαμορφώνουν όπως αυτοί κρίνουν το εργασιακό, επαγγελματικό, επιστημονικό σώμα, τοπίο και δυναμικό.

Αποκαρδιώμενά τα λαϊκά στρώματα, θολωμένα, απογοητευμένα από την κατάσταση της δημόσιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης με τις τεράστιες ελλείψεις σε υποδομές, προσωπικό αλλά και περιεχόμενο, αναγκασμένα να παρακολουθούν τον ψυχοφθόρο αγώνα δρόμου των παιδιών τους για να περάσουν την πόρτα των πανεπιστημάτων, ξεδοντιασμένα στην κυριολεξία από την άγρια οικονομική ακραίμαξη για φροντιστήρια, σήτηση και στέγαση στη συνέχεια των παιδιών τους, παρακολουθώντας όλα σοκαρισμένα, όλα με απάθεια και κάποια με θετική ματιά τα σημεία τούτων των καιρών. Κάποιοι θεωρούν πως οι μηχανισμοί διαλογής τους ξεχώρισε γιατί επέδειξαν στις προηγούμενες εκπαιδευτικές βαθμίδες ιδιαιτέρα σημαντικά ταλέντα και ιδιοφυΐα. Οι άλλοι, οι πολλοί βγάζουν πανεπιστήμια «του κιλού» και φυσικά δεν είναι ιδιαίτερα «απαιτητικοί» ως εργαζόμενοι είτε ως άνεργοι. Τα παραπεταμέ-

να δε πανεπιστήμια, στραγγαλισμένα απ' την απουσία εσόδων έχουν «βγει στη γύρω», νοικιάζοντας το όνομά τους σε αμφιλεγόμενους, κερδοσκοπικούς οργανισμούς της αλλοδαπής (καλή ώρα όπως τα δικά μας ΚΕΣ).

Βέβαια η καθιέρωση των ιδιωτικών πανεπιστημάτων μπορεί να μην αποκτήσει εξαρχής και νομική μορφή. Ειδικά στη χώρα μας απαιτούνται συντοματικές αλλαγές. Πρωθείται, λοιπόν, μιας άλλης μορφής ιδιωτικοποίηση, έμμεση.

Περικόπτονται τα κονδύλια και ο αγώνας δρόμου για την εξέύρεση ιδιωνύμων μπορεί να μην αποκτήσει εξαρχής και νομική μορφή. Ειδικά στη χώρα μας απαιτούνται συντοματικές αλλαγές, όπως η εκπαίδευση της αρχαίας Κάτω Αχαΐας ή η εκπαίδευση της Αρχαίας Καραϊσκάκης, πρωθείται, λοιπόν, μιας άλλης μορφής ιδιωτικοποίησης, έμμεση.

Περικόπτονται τα κονδύλια και ο αγώνας δρόμου για τη λειτουργία των πανεπιστημάτων οδηγεί με μοθηματική ακριβεία τα ιδρύματα στην αγκαλιά των επιχειρήσεων (ήδη πολλές έρευνες και μεταπτυχιακά πραγματοποιούνται κατ' εντολή τους). Προωθείται η διάσπαση των

Οι παίκτες του Αρη που διεκδικούν τα λεφτά τους είναι... «αφελείς και αστείοι»

✓ Η ένταξη της ΑΕΚ και του Αρη στο άρθρο 44 επιβεβαίωσε όσους υποστήριζουν ότι το ελληνικό ποδόσφαιρο ήταν, είναι και μάλλον θα είναι κρατικόδιαιτο. Από τη στιγμή λοιπόν που ένα κράτος σαν το δικό μας, το οποίο είναι χωρίς αρχή και τέλος, κουμαντάρει και καθορίζει τις τύχες του ποδοσφαιρίου, οι επιπλέοντες για ουσιαστική βελτίωση της εικόνας του παραμένουν από μηδενικές ως ελάχιστες.

Αν και η ένταξη των δυο ομάδων στο άρθρο 44 έγινε για καθαρά τυπικούς λόγους, με δικαστικό ότι ουσιαστικά αποφάσιστηκε από το πρωθυπουργικό περιβάλλον. Οποιος αμφιβάλλει γ' αυτό, αν και δεν νομίζω ότι υπάρχουν πολλοί, δεν έχει παρά να διαβάσει το σκεπτικό των αποφάσεων ένταξης των ομάδων αλλά και να αξιολογήσει την αλλαγή της στάσης του Δημόσιου, κατά τη διαδικασία στις δικαστικές αίθουσες. Ξεκινώντας από το δεύτερο και εστιάζοντας κυρίως στη δικαστική τακτική που ακολούθησε το Δημόσιο στην περίπτωση της ΑΕΚ, θα δούμε ότι στις περιπτώσεις που υπήρξε παρουσία του στις δικαστικές αίθουσες, η απόφαση είναι εναντίον της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ, ενώ τη μια και μοναδική φορά που δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο εκπρόσωπός του, η αίτηση ή για να είμαστε σαφέστεροι η έφεση της ΑΕΚ κατά της πρωτόδικης κρίσης έγινε δεκτή, παρά το γεγονός ότι είχε μεσολαβήσει και δεύτερη αρνητική απόφαση για την ένταξη. Το μόνο γεγονός που άλλαξε τα δεδομένα, το διάστημα στο οποίο αναφέρομαστε, ήταν η έμμεση αλλά σαφέστατη κυβερνητική παρέμβαση, μετά από συνεννόηση ανθρώπων από το περιβάλλον του πρωθυπουργού και συνεργατών του Ντέμη, που πρόσκεινται στο κυβερνών κόμμα.

Το άλλο σημείο που πρέπει να δούμε είναι το σκεπτικό των δυο αποφάσεων των δικαστηρίων που απέχουν παρασύγγας μεταξύ τους. Στην περίπτωση της ΑΕΚ το δικαστήριο απαίτησε να υπάρξει

διακανονισμός για τα χρέη προς τους ποδοσφαιριστές και άλλους ερ-

γαζόμενους της ΠΑΕ, οι οποίοι τελικά εξαιρέθηκαν από τη ρύθμιση των χρεών (αυτό έγινε, σύμφωνα με το ρεπορτάριο, για να υπάρξει ισονομία, αφού οι νυν ποδοσφαιριστές της ομάδας πληρώνονται κανονικά), ενώ αντίθετα στην περίπτωση του Αρη, με την ένταξη της ομάδας στο άρθρο 44, αυτοί που επί της ουσίας πληρώσαν τα κλεμμένα από τα λαμπραγμάτια ήταν οι παίκτες που έχασαν τα δεδουλευμένα που τους χωριστούσε η ομάδα, για τα οποία μάλιστα υπήρχαν και τελεσδίκες δικαστικές αποφάσεις. Δεν είμαι δικηγόρος (κάτι λίγες γνώσεις νομικής, που είχαμε στα νιάτα από την συναναστροφή μας με φριτζήρια που ήθελε να γίνει δικηγόρος, τις έχουμε ξεχάσει), όμως το γεγονός ότι

Ο πραγματικός λόγος που η εκάστοτε κυβέρνηση κάνει τα χατίρια των λαμπραγμάτων είναι για να μπορεί να ελέγχει τις εξελίξεις και τα δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Η κυβέρνηση συμφώνησε με τους εκπροσώπους των δυο ομάδων να τους βοηθήσει και αυτό είναι σίγουρο ότι δεν θα γίνει με το αζημίωτο. Δεν μπορούμε να ξέρουμε το είδος της συμφωνίας, ο τρόπος όμως που θα λειτουργήσουν από εδώ και μπροστά οι διοικήσεις των δυο ομάδων θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε. Το γενικότερο συμπέρασμα είναι ότι το ελληνικό ποδόσφαιρο άπαντες το θέλουν «μικρού βεληνεκούς» και κολλημένο στη λάσπη, για να μπορούν να το ελέγχουν. Οι οπαδοί της ΑΕΚ και του Αρη μπορούν να πανηγυρίζουν για τη σωτηρία των ομάδων τους, όμως αυτοί που αγαπούν το ποδόσφαιρο θα πρέπει να προβληματιστούν, γιατί μια ακόμη ευκαιρία για να βγει από το λούκι στο οποίο βρίσκεται χάθηκε.

Αν στην περίπτωση του Αρη η κυβερνητική κηδεμονία είναι χρόνια τακτική των διοικήσεων του, στην περίπτωση της ΑΕΚ έχουμε μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα μια τεράστια κωλοτούμπα του Ντέμη (σαν και αυτές που έκανε όταν σκόραρε), ο οποίος από τη ρήση: «και δέκα πρωταθλήματα να μας χαρίσουν, εγώ δεν θα δεχτώ βιόθεια από το κράτος», κατέληξε στο: «η σημερινή μέρα (σ.σ. η μέρα ένταξης στο άρθρο 44) είναι η πιο ευτυχισμένη της ζωής μου». Ανεξάρτητα από τον τρόπο που δρουν και κινούνται οι καπιταλιστές και τα λαμπρά που δραστηριοποιούνται στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αυτό που πρέπει να δούμε είναι ο λόγος για τον οποίο το κράτος τους κάνει τα χατίρια που ζητάνε. Η κυρίαρχη άποψη γ' αυτό είναι ότι η εκάστοτε κυ-

✓ Οι πραγματικά μεγάλες ομάδες, είναι μεγάλες πρώτα απ' όλα εκτός γηπέδων. Η απόφαση της διοίκησης της Μπαρτσελόνα να ανανεώσει για ένα ακόμη χρόνο το συμβόλαιο του ποδοσφαιριστή της Χένρικ Λάρσον επιβεβαιώνει την παραπάνω άποψη. Ο 33χρονος παίκτης είχε υπογράψει συμβόλαιο 1+1 χρόνων, σύμφωνα με το οποίο αν αγωνίζόταν στα παιχνίδια της ομάδας την πρώτη χρονιά σε ποσοστό 60%, θα γινόταν αυτόματη ανανέωση του συμβολαίου και για τη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΒΑΛΤΕΡ ΣΑΛΕΣ Ημερολόγια μοτοσυκλέτας

δεύτερη, τραυματίστηκε όμως αρκετά σοβαρά και θα μείνει για αρκετό χρονικό διάστημα εκτός γηπέδων με αποτέλεσμα να μην μπορεί να φτάσει το ποσοστό του 60%. Εξαιτίας του τραυματισμού του αλλά και επειδή είναι σε μια ηλικία που δεν του επιτρέπει να ελπίζει σε πίστωση χρόνου, δήλωσε αμέσως μετά τον τραυματισμό του ότι σκέπτεται σοβαρά να σταματήσει το ποδόσφαιρο. Η αντίδραση της διοίκησης της Μπαρτσελόνα ήταν άμεση. Το συμβόλαιο του παίκτη ανανεώθηκε για την επόμενη χρονιά και η διοίκηση προέτρεψε τον παίκτη να ασχοληθεί μόνο με τη διαδικασία γρήγορης ανάρρωσής του, προκειμένου να επιστρέψει στο γήπεδο και να βοηθήσει την ομάδα.

Αντίστοιχα ήθη και έθιμα δεν νομίζω ότι μπορούμε να βρούμε στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αρκεί να θυμηθούμε την περίπτωση του Χρήστου Κωστή, όταν τραυματίστηκε σαν παίκτης της ΑΕΚ και μάλιστα σε μικρή ηλικία (αν θυμάμαι καλά πρέπει να ήταν 23 ή 24 χρόνων). Ο τότε πρόεδρος της ΑΕΚ Λάκης Νικολάου αποφάσισε να ανανεώσει το συμβόλαιο του παίκτη, ο οποίος θεωρούνταν ένα από τα μεγαλύτερα ταλέντα του ελληνικού ποδοσφαίρου, και απαντες έπεσαν να τον φάνε, κατηγορώντας τον μάλιστα ότι σπαταλάει τα φράγκα της ομάδας (κάποιοι μάλιστα έκαναν λόγο ότι προσπαθεύει να τα κονομήσει εκμεταλλεύομένος την κατάσταση). Είναι και αυτό ένα δεδομένο που εξηγεί τη μεγάλη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο ελληνικό και το ισπανικό πρωτάθλημα. Αν και, για να είμαστε ρεαλιστές, αν στην Ισπανία παίζεται ποδόσφαιρο, στην Ελλάδα παίζεται ένα άθλημα που μοιάζει με ποδόσφαιρο.

Κος Πάπτιας

ΥΓ: Ο τίτλος του σημερινού σημειώματος είναι εμπνευσμένος από ανακοίνωση της ΠΑΕ Αρης, μετά την υπαγωγή στο άρθρο 44.

λώντας με την οικογένεια Γκεβάρα και τον Γρανάδο, μελετώντας ένα τεράστιο οπτικοακουστικό υλικό της εποχής και ταξιδεύοντας στις αυθεντικές περιοχές, από το Μάτσου Πίτου ως τα ορυχεία της Χιλής, όπου έγιναν και τα γυρίσματα.

Οι μικρές αυτές πληροφορίες έχουν νόημα ώστε να καταδειχτεί η σοβαρότητα με την οποία οι συντελεστές προσέγγισαν το θέμα τους. Πέρα απ' αυτές, όμως, εμείς θα σας δώσουμε τα αισθήματα και τα συμπεράσματά μας από την παρακολούθηση αυτής της ταινίας.

Κατ' αρχάς, ο βραζιλιάνος σκηνοθέτης Βάλτερ Σάλες (έχει στο ενεργητικό του μια ακόμη αξιόλογη κοινωνική ταινία, τον «Κεντρικό Σταθμό», που προβλήθηκε και στην Ελλάδα πριν δυο-τρία χρόνια) τοποθέτησε το θέμα απολύτως σωστά: «Η κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα του πολιτισμού της Λατινικής Αμερικής δεν έχει ολλάξει και τόσο από το 1950 μέχρι σήμερα». Σκηνοθέτησε έτσι ένα στοχαστικό road movie, χαρακτηριστικό τόνων, που ξεκινά σαν ρομαντική εκδρομική περιπέτεια δυο φριττητών, για να καταλήξει στην αποτύπωση της πολυποικίλης ανθρωπογεωγραφίας της Λατινικής Αμερικής και μιας πραγματικότητας που οδήγησε τους δύο άνδρες στο μονοπάτι μεγάλων ηθικών και πολιτικών αποφάσεων στη μετέπειτα ζωή τους.

Με σεβασμό στην Ισπανία, ο Σάλες απέφυγε τον φτηνό εντυπωσιασμό, τους αφύσικους ρυθμούς και τα πολύχρωμα σκηνικά, εμμένοντας στο πνεύμα του αιθεντικού ταξιδιού και αποδιδόντας στον Τσε αυτό που πραγματικά ήταν εκείνη την εποχή: ένας ζωηρός, περιέργος και αλτρουϊστής νεαρός, που θεωρούσε πατρίδα του ολόκληρη τη Λατινική Αμερική, φτιαγμένος από την υπέροχη εκείνη πάστα της

...BIBLIA... BIBLIA... BIBLIA... BIBLIA... BIBLIA... BIBLIA...

«...μια σελίδα, μια σφαίρα, μια σελίδα, μια σφαίρα...»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ACTION DIRECTE: ΧΡΟΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ενα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο κυκλοφόρησε πρόσφατα ο «Δαιμώνων του Τυπογραφείου». Πρόκειται για μια μπροστάρια 140 σελίδων που αναφέρεται στην ιστορία της Action Directe, μιας οργάνωσης που έδρασε ένοπλα στη Γαλλία στις δεκαετίες του '70 και του '80. Πρόκειται για άγνωστες πτυχές του ευρωπαϊκού αντάρτικου πόλεων εκείνης της περιόδου. Για τη δράση των «Κόκκινων Ταξιαρχιών» και της «Φράξιας Κόκκινος Στρατός» έχουν γραφεί πολλά, όμως η ιστορία του γαλλικού ένοπλου μας είναι εν πολλοίς άγνωστη. Αυτή η έκδοση έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό κενό απ' αυτό το Ελλειμμα ενημέρωσης.

“Αντίμιας κριτικής των πραγματικών λαθών μας, δεν προέκυψε παρά μια λιτανεία συγχύσεων. Αντί να κατασκευαστούν οι γέφυρες προς τις καινούργιες προοπτικές, κατάληξη δεν ήταν παρά η διάλυση της αντικαπιταλιστικής και αντιμπεριαλιστικής αριστεράς της Ευρώπης”.

Joelle Aubron, Ιούλιος 1996

ναστατικής βίας», υπογεγραμμένο από τους Ρουγιάν, Μενινιόν και Ομπρόν.

Στο σημείωμα με το οποίο προλογίζουν την έκδοση οι μεταφραστές και εκδότες σημειώνουν ότι δεν προσπαθούν να αναπληρώσουν το βιβλιογραφικό κενό που υπάρχει για τις ένοπλες επαναστατικές δυνάμεις που έδρασαν στη Γαλλία, αλλά να αποδώσουν κάποιες από τις ιστορικές σελίδες της εποχής. Έχουν δίκιο. Το μικρό αυτό βιβλίο δεν είναι «Ιστορία». Είναι κάποια κείμενα που μας δίνουν μια μικρή γεύση για τον χαρακτήρα, της πολιτικού-εθνολογικές συντεταγμένες και τη δράση της Action Directe, περισσότερο όπως τη βλέπουν

τα ίδια τα μέλη της που είναι πολιτικοί κρατουμένοι, μολονότι κάποιοι έχουν υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία τους.

Μέσα από τα κείμενα του Ζαν-Μαρκ Ρουγιάν και των συντρόφων του βλέπει κανείς ανάγλυφα το πολιτικού-εθνολογικό πορτρέτο της Action Directe. Ενα πορτρέτο που προσφέρεται για κριτική προσέγγιση, σκέψεις και συμπεράσματα. Για συζήτηση γενικώς.

Ο χώρος μιας βιβλιοπαρουσίας δεν είναι, βέβαια, κατάλληλος για μια κριτική προσέγγιση των απόφεων που υποστηρίζουν τα μέλη της Action Directe, για τις οποίες θα μπορούσαμε να πούμε πολλά. Πέρα, όμως, από τις ιδεολογικοπολιτικές απόφεις, εκείνο που πρέπει να σημειωθεί και να τονιστεί είναι η άτεγκτη επαναστατική τους στάση. Η πολύχρονη φυλάκιση, η απομόνωση, οι απεργίες πείνας, οι σοβαρές βλάβες στην υγεία των περισσότερων δεν άλλαξαν σε τίποτα την επαναστατική τους συνειδηση, τον τρόπο που βλέπουν τον κόσμο, την αδιαλλαξία τους έναντι του αστικού κράτους και του καπιταλιστικού συστήματος. Ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της δράσης από τις ιστορικές σελίδες της εποχής. Έχουν δίκιο. Το μικρό αυτό βιβλίο δεν είναι «Ιστορία». Είναι κάποια κείμενα που μας δίνουν μια μικρή γεύση για τον χαρακτήρα, της πολιτικού-εθνολογικές συντεταγμένες και τη δράση της Action Directe, περισσότερο όπως τη βλέπουν

τους και επιμένουν αδιαπραγμάτευτο σ' αυτό. Ιδιού δείγμα χαρακτηριστικό της στάσης τους και άκρως διδακτικό για «τα καθ' ημάς»:

«Δεν ογωνιζόμαστε για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων από φιλανθρωπία ή ουμανισμό. Η έκθεση της κατάστασης των πολιτικών κρατουμένων πρέπει πρώτα απ' όλα να είναι μια πράξη agit-prop. Ξεπερνάει άμεσα τα πλαίσια για να πλευρίσει τις θεμελιώδεις προβληματικές της επαναστατικής διαδικασίας στην εποχή μας. Είναι λοιπόν μια πολιτική πράξη, μια ταξική τοποθέτηση. Μία πράξη αγώνα για την επανοικειοποίηση της μνήμης και της γνώσης, για περισσότερη δύναμη και μια στημπή μάχης για την καταστροφή της αστικής εξουσίας. Με τον αγώνα για απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων επανακτούμε την αποκρυμμένη ιστορία και την αγωνιστική εμπειρία. Άλλα κυρίως επανακτούμε την έννοια της (πολιτικής) νομιμοποίησης της «αντι-βίας»....

Εποι, η νομιμοποίηση της αντιβίας των εκενταλλεύμενων είναι λογική μέσα σε αυτό τον τρόπο παραγωγής, απορρέει αναμφισβήτητα από την βία των καπιταλιστικών παραγωγικών σχέσεων. ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ... Η βία είναι ολόκληρο το σύστημα. Και η πιο ελάχιστη από τις κοινωνικές του σχέσεις είναι βίαιη... Η αντίσταση και η εξέγερση ενάντια σε αυτή τη βία είναι ένα «ένστικτο ζωής».

◆ Δεν υπάρχει δρόμος κοινοβουλευτικός (ΔΕΑ)

Οραίο δεν αικούγεται; Πολύ ωραίο. Ακρως επαναστατικό. Μέρες Πολυτεχνείου, επιτρέπεται να λέμε και καμιά παπαριά παραπάνω. Πριν λίγο καιρό, οι τις ΔΕΑ βγάζανε αφίσα για την απεργία της ΑΔΕΔΥ. Φαίνεται έχουν σχέδιο να εντάξουν και τους γραφειοκράτες στην αντικοινοβουλευτική πάλη. Ο αντικοινοβουλευτικός αγώνας θα συνεχιστεί με νέα ορμή στις πορειώνες φράμπτρικες εκείνες... συγνώμη στο Ζάππειο μέγαρο, στην ημερίδα που οργανώνει ο ΣΥΝ για τον προϋπολογισμό. Ωρες να δούμε τον Κωνσταντόπουλο να καταγγέλλει το κοινοβούλιο ως ξεπερασμένο θεσμό. Γιατί όχι; Στο παραμυθάκι της ΔΕΑ όλα είναι πιθανά.

◆ Για να μη μαλώνει η Αριστερά, πιάσε κόκκινο (ΚΟΚΚΙΝΟ)

Καινούργιοι; Επιδόξιοι... ενωτιστές της αριστεράς. Δεν ξέρουμε τι νέα επιχειρήματα θα ανακαλύψουν για να πείσουν τις συνιστώσες της -τις νόμιμες συνιστώσες, πάντα σ' αυτές αναφέρονται- να διαμορφάσουν με ενωτικό τρόπο τα ιμάτια από την συμμετοχή στις κρατικές και άλλες θεσουρίες του συστήματος. Επειδή τα παιδιά του «Κόκκινου» φράνονται νέα και με όρεξη, έχουμε να τους δώσουμε μια μικρή συμβούλη. Να σταματήσουν να ψάχνουν για πολιτικές ενότητας και για σωστές μοιρασίες θέσεων και μεγαλείων. Πολλοί, πάρα πολλοί το επιχειρήσαν μέχρι τώρα με πενιχρά αποτελέσματα. Μπορούν να κάνουν το άλλο. Να φύγουν από τη σφαίρα της πολιτικής και να περάσουν στη σφαίρα της ψυχολογίας. Να εφαρμόσουν ένα ψυχολογικό group therapy στη νόμιμη αριστερά. Μπορεί βέβαια να μη φέρουν πολιτικές αλλοιώσεις στο κοινοβουλευτικό σκηνικό, αλλά από δουλειά άλλο τίποτα. Θα ξεσκιστούν στην δραστηριότητα, στον αγώνα, στη... δράση. Δουλειά, πολλή δουλειά, πάρα πολλή δουλειά.

◆ Συνεχίζουμε στο δρόμο του Νοέμβρη (ΔΗΚΚΙ)

Τρεις κι ο κούκος (όχι ο Μήτσος) στην πορεία του Πολυτεχνείου. Ανάμεσα στα μπλοκ του Περισσού. Ξέρετε, όμια ο Περισσός μυριστεί καμιά ζεστρατημένη ψήφο, αμέσως ανοίγει τα προστατευτικά φτερά του. Μέχρι να τους ξεζυμίσει κι αυτούς, όπως έκανε με τους προηγούμενους (βλέπε «Κομμουνιστική Ανανέωση»). Ετοι πάντα χτίζονται οι συμμορίες, οι συνεργασίες, οι συνασπισμοί, τα μέτωπα. Με ξεζυμίσμα των ανίσχυρων και με αβαντάρισμα και γλείψιμο των τυχοδιωκτών της αστικής πολιτικής σκηνής. Τί να κάνουν όμως τα πονεμένα παιδιά του Τσοβόλα; Κάπου πρέπει να γείρουν το κεφάλι τους, κάπου πρέπει να ακουμπήσουν. Χωρίς την «κεντρική πολιτική σκηνή», δηλαδή το κοινοβούλιο, η πολιτική πάλη γι' αυτούς ήταν και θα είναι ανύπαρκτη και περιθωριακή. Καλά ξεμπερδέματα.

◆ Είμαστε όλοι Ιρακινοί (ΣΕΚ)

Εδώ έχουμε μια άλλη ειδοχή της μεγάλης ενωτικής προσπάθειας, της μεγάλης ενωτικής πολιτικής. Ισως την πιο original, εκεί όπου εθήτευσαν μετά μεγάλης προσοχής και ευρυμάθειας η ΔΕΑ και τα υπόλοιπα ορφανά του συγκεκριμένου χώρου. Γνωστά πράγματα βέβαια. Από τον Σημίτη στο ΚΚΕ, από τον ΣΥΝ στον Ληναίο, από τη Σκύλλα στη Χαρούβδη, αρκεί «οι σύμμαχοι» να έχουν ένα και μόνο προσόν. Να είναι πιο νομιμόφρονες από τους νομιμόφρονες, πιο ήσυχοι από τους ήσυχους, πιο laight από τους laight. Τί το θέλουν τώρα να γίνουν Ιρακινοί; Καλά δεν περνάνε έτσι που είναι χαλαροί και ευτυχισμένοι;

Δημόσια ή Ιδιωτικά Πανεπιστήμια;

προσφοράς και αυτοθυσίας που χαρακτηρίζει και σφραγίζει τις επαναστατικές ψυχές.

Εχει δίκιο ο Μεξικανός θηθοπούς Γκαελ Γκαρσία Μπερνόλ, που ενσαρκώνει τον Τσε, όταν λέει: «Νομίζω ότι αυτή η ταινία ίσως να δώσει δύναμη σε πολλούς να ψάξουν τα δικά τους πιστεύω».

■ Οι άπλες ταινίες

Από τις υπόλοιπες ταινίες ξεχωρίζει το ιρακινό νεανικό φίλμ «Ο μικρός άνθρωπος». Βγαίνουν επίσης στις αίθουσες το συναισθηματικό δράμα «Δε μένουμε πια εδώ» του Τζο Κάρον, μια ιστορία για την απιστία και τα αδιέξοδα του γάμου (ειλικρινά, τίποτα το ιδιαίτερο), ο «Άνθρωπος της Μαντζουρίας», remake της ομότιτλης ταινίας του 1962 του Τζον Φρακενχάιμερ, μόνο που τώρα το φρόντο δεν είναι ο ψυ

Εκαντόνιδες χημικές ουσίες φτιάχνουν ένα «κοκτέιλ τοξικών», το οποίο απαντάται σε προϊόντα καθημερινής χρήσης και απειλεί τον άνθρωπο και τη φύση. Τα προϊόντα που περιλαμβάνουν ουσίες απ' αυτό το «κοκτέιλ» παράγονται νομιμότατα από τις βιομηχανίες στη χώρα μας και στην ΕΕ, χωρίς να γίνεται κανένας έλεγχος.

Η καταγγελία προέρχεται από τους καθ' ύλην αρμόδιους. Εγινε σε συνέντευξη Υπουργού της Ενωσης Ελλήνων Χημικών, με την ευκαιρία του πανηγυρικού εορτασμού των 80 χρόνων από την ίδρυσή της, που έγινε την Πέμπτη με τη συμμετοχή οργανώσεων όπως η WWF, το Δίκτυο Μεσόγειος SOS και άλλες.

Θα περίμενε κανείς από την ΕΕX να είναι συνεχώς παρούσα και να κρατάει ανοιχτό το μέτωπο ενάντια στους δολοφόνους του ανθρώπου και της φύσης και όχι να δίνει μια

συλλογικές. Αν δεν ανοιχτεί μέτωπο και ενάντια στην αργυρώνητη και εγκληματική επιστήμη, ο κοινωνικός ρόλος του επιστήμονα εξαφανίζεται. Γίνεται συνένοχος. Και βέβαια απαιτεί προσωπικό κόστος μια τέτοια στάση, αλλά πότε η ανθρωπότητα πήγε μπροστά χωρίς κόστος για κάποιους που συναισθάνθηκαν τον κοινωνικό τους ρόλο και στάθηκαν στο πλευρό των καταπιεσμένων τάξεων;

Ας επιστρέψουμε, όμως, στις καταγγελίες των διοικούντων την ΕΕX.

Ερευνες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια φέρνουν συνεχώς στο φως στοιχεία για παρενέργειες από την όλο και πιο ευρεία χρήση των χημικών, όπως ορμονικές διαταραχές σε ανθρώπους και ζώα, παθήσεις του νευρικού συστήματος, εξασθένηση του ανοσοποιητικού συστήματος, γενετικές δυσλειτουργίες και προβλήματα στην αναπαρα-

Αν δεν καταστραφεί ο καπιταλισμός...

πανηγυρική συνέντευξη και να λέει κάποια πρόγραμμα με την ευκαιρία μιας επετείου. Ο κοινωνικός ρόλος του επιστήμονα είναι ένα τεράστιο θέμα, που οι επιστημονικοί φορείς το αγγίζουν από ελάχιστα έως καθόλου. Αλήθεια, πόσο μέλη της ΕΕX υπογράφουν με την επιστημονική τους ιδιότητα την παραγωγή προϊόντων που περιλαμβάνουν ουσίες από το «κοκτέιλ τοξικών»; Πόσοι χημικοί σε όλο τον κόσμο δεν είναι συνυπεύθυνοι για τα εγκλήματα των καπιταλιστών; Χημικοί δεν είναι αυτοί που φτιάχνουν τους πίνακες με την τοξικότητα των διάφορων ουσιών σε τρόπο που να βολεύει τα μεγάλα μονοπάλια της χημικής βιομηχανίας; Χημικοί δεν είναι αυτοί που κάνουν τα στραβά μάτια στους ελέγχους;

Η επιστήμη έχει μετατραπεί σε θεραπαινίδα της καπιταλιστικής οικονομίας και οι επιστήμονες έχουν τις δικές τους ευθύνες, ατομικές και

γωγική λειτουργία, παιδικές αλλεργίες, πρόωρες γεννήσεις, νεογάν με χαμηλό βάρος αποβολές σε εγκύους.

Η παγκόσμια παραγωγή χημικών ήταν 1 εκατομμύριο τόνοι ετησίως το 1930 και το 2000 έχει εκτιναχθεί σε περίπου 400 εκατομμύρια τόνους. Η ΕΕ είναι ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς, παράγοντας ετησίως 30.000 ουσίες σε ποσότητα πάνω από ένα τόνο. Δεν είναι, βέβαια, όλες οι χημικές ουσίες που μπαίνουν κάθε χρόνο στην παραγωγή και πριν κυκλοφορήσουν στο εμπόριο. Και με ύφος ιερέων που απευθύνονται από άμβωνος στους πλουσίους, συμβουλεύοντάς τους να σκέφτονται τους φτωχούς, επιστήμαναν ότι «έναι καιρός να παραμερίσουμε κοντόφθαλμες πολιτικές ή αναποτελεσματικές διαδικασίες που ενθαρρύνουν οικονομικές δραστηριότητες στην Εηρά, τον αέρα ή τη θάλασσα, που αγνοούν τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαστάσεις».